คู่มือภาษีอากรสำหรับกิจการร้านทอง (ฉบับปรับปรุง)

เฉพาะกรณีโอนกิจการทั้งหมด

จากบุคคลธรรมดาเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

จัดทำโดย สำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร
กรมสรรพากร
มกราคม ๒๕๖๐

คำนำ

(ฉบับปรับปรุง)

ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ กรมสรรพากรได้เผยแพร่ “คู่มือภาษีอากรสำหรับกิจการร้านทอง” เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่กิจการร้านทอง เฉพาะกรณีโอนกิจการทั้งหมดจากบุคคลธรรมดาเป็นนิติบุคคล ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งในทางบัญชีและทางภาษีอากรตามแต่ละกิจกรรมของธุรกิจ

ต่อมา กรมสรรพากรได้มีการประชุมหารือร่วมกับสมาคมค้าทองคำ ชมรมค้าส่งทองรูปพรรณ สมาคมธุรกิจทองคำ และชมรมร้านทองจังหวัดต่างๆ ในหลายวาระ พบประเด็นทางธุรกิจเพิ่มเติม อาทิ การขายฝาก การทำสัญญาทางธุรกิจ และประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นสมควรปรับปรุง “คู่มือภาษีอากรสำหรับกิจการร้านทอง” เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่กิจการร้านทองได้ทราบโดยทั่วกัน

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือ (ฉบับปรับปรุง) นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการร้านทองและผู้สนใจต่อไป ขอขอบคุณสมาคมและชมรมที่เกี่ยวข้องกับกิจการร้านทองข้างต้นมา ณ โอกาสนี้

กรมสรรพากร

มกราคม ๒๕๖๐

คำนำ

ด้วยปัจจุบันผู้ประกอบการค้าทองคำหลายราย (ต่อไปนี้ ในคู่มือนี้ใช้ว่า “กิจการร้านทอง”) มีความประสงค์จะปรับสถานะจากบุคคลธรรมดาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้การจัดทำบัญชีและการเสียภาษีอากรเป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้องครบถ้วน และเป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มธุรกิจ ซึ่งจำเป็นต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการโอนกิจการ การจัดตั้งนิติบุคคล ความรู้ทางธุรกิจ การจัดทำบัญชี และการปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

กรมสรรพากรจึงได้จัดทำ **“คู่มือภาษีอากรสำหรับกิจการร้านทอง”** เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่กิจการร้านทอง **เฉพาะกรณีโอนกิจการทั้งหมดจากบุคคลธรรมดาเป็นนิติบุคคล** ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งในทางบัญชีและทางภาษีอากรตามแต่ละกิจกรรมของธุรกิจ ทั้งนี้ เนื้อหาส่วนใหญ่ตามคู่มือนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งแก้ปัญหาตามลักษณะการดำเนินธุรกิจของกิจการร้านทอง ซึ่งกรมสรรพากรได้ศึกษาจากประเด็นคำถามของผู้ประกอบกิจการร้านทองทั่วประเทศที่ทางสมาคมค้าทองคำได้รวบรวมให้ไว้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการร้านทองและผู้สนใจ ต่อไป

กรมสรรพากร

พฤษภาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
๑. การโอนกิจการ	๑
๑.๑ ประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนกิจการเป็นนิติบุคคล	๑
๑.๒ วิธีการโอนกิจการ	๔
๑.๓ ภาระภาษีของผู้โอนกิจการ	๕
๑.๔ การจัดตั้งเป็นนิติบุคคลของผู้รับโอนกิจการ	๘
๑.๕ เอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเพิ่มทุนจดทะเบียนนิติบุคคล	๑๐
๑.๖ หน้าที่ในการจัดทำบัญชีของนิติบุคคล	๑๒
๒. กิจกรรมหลักของธุรกิจและภาษีที่เกี่ยวข้อง	๑๔
๒.๑ ประเภทสินค้าที่ขาย	๑๔
๒.๒ ประเภทสินค้า/บริการและภาษีที่เกี่ยวข้อง	๑๗
๓. ประเด็นปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้องสำหรับกิจการร้านทองที่เป็นนิติบุคคล	๑๘
๓.๑ รายได้จากการขายสินค้า กรณีทั่วไป	๑๘
๓.๒ รายได้จากการขายสินค้า กรณีผู้ค้าส่ง	๒๐
๓.๓ การชำระหนี้แบบหักกลบลบหนี้โดยการนำทองเก่าแลกทองใหม่	๒๒
๓.๔ การขายทองรูปพรรณใหม่ของผู้ค้าปลีกโดยผู้ซื้อนำทองเก่ามาแลกเปลี่ยน	๒๔
๓.๕ รายได้ดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ยืม	๒๖
๓.๖ รายได้จากการรับผลิตงานตามสั่ง	๒๘
๓.๗ รายได้จากการรับซื้อฝากทอง	๓๑
๓.๘ ซื้อสินค้า	๓๓
๓.๙ รายจ่ายในการจ้างช่างทอง	๓๕
๓.๑๐ ค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่มีใบเสร็จรับเงิน	๓๖
๓.๑๑ รายจ่ายเกี่ยวกับผลความเสียหายจากสินค้าประเภททองคำ	๓๘
๔. การปฏิบัติหน้าที่อื่นของกิจการร้านทองตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่น	๓๙

คู่มือภาษีอากรสำหรับกิจการร้านทอง

สำหรับกรณีโอนกิจการทั้งหมดจากบุคคลธรรมดาเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

๑. การโอนกิจการ

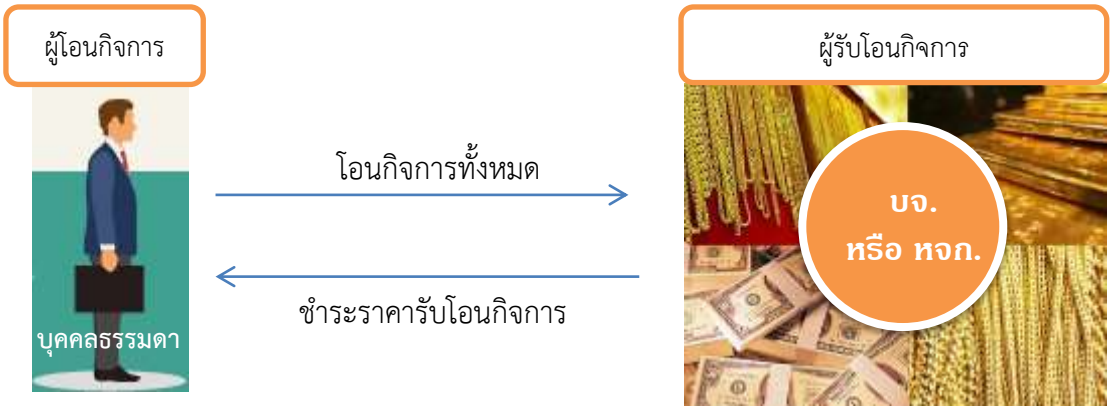

๑.๑ ประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนกิจการเป็นนิติบุคคล

รายการ	บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
๑. ฐานภาษี	การค้าทองถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยคำนวณภาษีจาก ๒ วิธี ดังต่อไปนี้ แล้วให้ชำระภาษีจากยอดที่มากกว่า วิธีที่ ๑ คำนวณจากเงินได้สุทธิ คูณด้วยอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเงินได้สุทธิคำนวณจาก : เงินได้พึงประเมินตลอดปีภาษี หัก ค่าใช้จ่าย เลือกได้ ๒ วิธี คือ - หักค่าใช้จ่ายเหมาได้ ๖๐% (ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๒[๑]) หรือ - หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร หัก ค่าลดหย่อน วิธีที่ ๒ คำนวณจากเงินได้พึงประเมิน (ไม่รวมเงินได้พึงประเมินมาตรา ๔๐(๑) และมีจำนวนตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป) คูณด้วย ๐.๐๐๕ เว้นแต่คำนวณแล้วไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ให้ชำระภาษีจากวิธีที่ ๑.	เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ - กำไรสุทธิทางภาษี = รายได้จากกิจการและรายได้เนื่องจากกิจการ หักด้วย รายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตรี - จะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เมื่อมีกำไรสุทธิทางภาษีเท่านั้น - ไม่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หากมีผลขาดทุนสุทธิทางภาษี - สามารถนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน ๕ ปี ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบันมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้

[๑] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๖๒๙) ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

<table>
<tr><th>รายการ</th><th>บุคคลธรรมดา</th><th>นิติบุคคล</th></tr>
<tr><td>๒. อัตราภาษี</td><td>
<table>
<tr><th colspan="2">อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา</th></tr>
<tr><th>เงินได้สุทธิ ตั้งแต่ (บาท)</th><th>อัตราภาษี (%)</th></tr>
<tr><td>๑ ถึง ๑๕๐,๐๐๐</td><td>ยกเว้น</td></tr>
<tr><td>๑๕๐,๐๐๑ ถึง ๓๐๐,๐๐๐</td><td>๕</td></tr>
<tr><td>๓๐๐,๐๐๑ ถึง ๕๐๐,๐๐๐</td><td>๑๐</td></tr>
<tr><td>๕๐๐,๐๐๑ ถึง ๗๕๐,๐๐๐</td><td>๑๕</td></tr>
<tr><td>๗๕๐,๐๐๑ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๒๐</td></tr>
<tr><td>๑,๐๐๐,๐๐๑ ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๒๕</td></tr>
<tr><td>๒,๐๐๐,๐๐๑ ถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐</td><td>๓๐</td></tr>
<tr><td>๕,๐๐๐,๐๐๑ ขึ้นไป</td><td>๓๕</td></tr>
</table>
* ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป[๒]
</td><td>
<table>
<tr><th colspan="5">อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล</th></tr>
<tr><th rowspan="2">รายการ</th><th colspan="2">ปี ๒๕๕๙</th><th colspan="2">ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป</th></tr>
<tr><th>กำไรสุทธิ (บาท)</th><th>อัตราภาษี (%)</th><th>กำไรสุทธิ (บาท)</th><th>อัตราภาษี (%)</th></tr>
<tr><td>๑. SMEs บัญชีชุดเดียว</td><td>ทั้งจำนวน</td><td>ยกเว้น</td><td>≤ ๓๐๐,๐๐๐
๓๐๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป</td><td>ยกเว้น
๑๐</td></tr>
<tr><td>๒. SMEs</td><td>≤ ๓๐๐,๐๐๐
๓๐๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป</td><td>ยกเว้น
๑๐</td><td>≤ ๓๐๐,๐๐๐
๓๐๐,๐๐๑ – ๓,๐๐๐,๐๐๐
๓,๐๐๐,๐๐๑ ขึ้นไป</td><td>ยกเว้น
๑๕
๒๐</td></tr>
<tr><td>๓. ทั่วไป</td><td>ทั้งจำนวน</td><td>๒๐</td><td>ทั้งจำนวน</td><td>๒๐</td></tr>
</table>
* ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน ๕ ปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบัน มาหักออกจากกำไรสุทธิในปีปัจจุบันได้ด้วย (มาตรา ๖๕ ตรี (๑๒))
</td></tr>
<tr><td>๓. การจัดทำบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชี</td><td>
<u>พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓</u>
ไม่ต้องจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓
- ทำให้ขาดข้อมูลทางบัญชีในเชิงการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจ
- มีความเสี่ยงตามกฎหมายของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาฐานหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีที่เข้าข่ายกฎหมายฟอกเงินด้วย
<u>ประมวลรัษฎากร</u>
- ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) และ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องจัดทำบัญชีหรือรายงานแสดงรายได้และรายจ่ายเป็นประจำวัน[๓]
- กรณีเลือกการหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรตาม ๑. ต้องแสดงบัญชีและหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่ามีค่าใช้จ่ายตามนั้น ทั้งนี้ การหักค่าใช้จ่ายให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้บังคับโดยอนุโลม
</td><td>
<u>ต้องจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓</u>
- ทำให้นิติบุคคลมีข้อมูลทางบัญชีที่น่าเชื่อถือในแต่ละธุรกรรม
- ไม่มีความเสี่ยงตามกฎหมายของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาฐานหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีที่เข้าข่ายกฎหมายฟอกเงินด้วย
- หากทั้งผู้ซื้อและผู้ขายเป็นนิติบุคคล จะช่วยให้ทั้งสองฝ่ายมีหลักฐานที่ถูกต้องทั้งด้านบัญชีและภาษีอากร โดยเฉพาะในฝั่งผู้ซื้อจะมีข้อมูลรายจ่ายที่ถูกต้องสมบูรณ์
<u>ความสำคัญในการจัดทำบัญชีชุดเดียว</u>
- ทำให้รู้สภาพปัจจุบันของธุรกิจ ด้านกำไร/ขาดทุน/ต้นทุน
- ช่วยแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายได้ตรงจุด
- เป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการขอกู้จากธนาคาร
- ช่วยลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายจากการสนับสนุนของภาครัฐและภาคธนาคาร
(ปัจจุบันได้เริ่มดำเนินการใน ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME BANK) แล้ว)
</td></tr>
</table>

[๒] พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๓] ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๑๖๑) เรื่อง กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และมิได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดทำบัญชีหรือรายงานแสดงรายได้และรายจ่าย ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

รายการ	บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
๔. การตรวจสอบและรับรองบัญชี	การจัดทำบัญชีตาม ๓. ไม่ต้องมีผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชี	การจัดทำบัญชีและงบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองบัญชีโดย (๑) ผู้สอบบัญชี สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มิใช่ตาม (๒) (๒) ผู้สอบบัญชีภาษีอากร สำหรับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน ๕ ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท และมีรายได้รวมไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท
๕. ความรับผิดในหนี้	บุคคลที่เป็นเจ้าของต้องรับผิดไม่จำกัด	- กรณีบริษัทจำกัด ผู้ถือหุ้นทุกคนมีความรับผิดจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบตามมูลค่าของหุ้นที่ถือ - กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทั้ง ๑) หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิด และ ๒) หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดโดยต้องรับผิดในหนี้ของห้างไม่จำกัดจำนวน

๑.๒ วิธีการโอนกิจการ

กรณีผู้โอนกิจการ (บุคคลธรรมดา) ที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องการเลิกประกอบกิจการและประสงค์โอนกิจการทั้งหมดให้ผู้รับโอนกิจการ (บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล) ทั้งผู้โอนกิจการและผู้รับโอนกิจการต้องแจ้งจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

๑.๒.๑ ด้านผู้โอนกิจการ

ต้องยื่นคำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๐๙) แจ้งการโอนกิจการทั้งหมด และแจ้งการเลิกประกอบกิจการ พร้อมกับคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ หน่วยจดทะเบียนซึ่งสถานประกอบการหรือสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ (กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่ง) ของผู้โอนตั้งอยู่ในปัจจุบัน ก่อนวันโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

๑.๒.๒ ด้านผู้รับโอนกิจการ

(๑) กรณีผู้รับโอนกิจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

ต้องยื่นคำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๐๙) ณ หน่วยจดทะเบียนซึ่งสถานประกอบการหรือสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ (กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่ง) ของผู้รับโอนตั้งอยู่ในปัจจุบัน ก่อนวันรับโอนกิจการทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) กรณีผู้รับโอนกิจการมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน

จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๐๑) เพื่อขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และยื่นคำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๐๙) เพื่อแจ้งรับโอนกิจการทั้งหมด ณ หน่วยจดทะเบียน ซึ่งสถานประกอบการหรือสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ (กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่ง) ของผู้รับโอนตั้งอยู่ ก่อนวันรับโอนกิจการทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

คำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
ภ.พ.09

3. รายการแจ้งเลิกประกอบกิจการ โอนกิจการทั้งหมด ควบกิจการ :

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

☐ 3.1 เลิกประกอบกิจการ : เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

โดยมีผู้ชำระบัญชีชื่อ .....

☐ 3.2 โอนกิจการทั้งหมด : เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

☐ โอนให้แก่ : ☐ รับโอนจาก : .....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ที่อยู่ : อาคาร ..... ห้องเลขที่ ..... ชั้นที่ ..... หมู่บ้าน ..... เลขที่ ..... หมู่ที่ .....

ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

ณ วันเลิกประกอบกิจการ โอนกิจการ ควบกิจการ มี :

(1) รายรับที่ยังมิได้ชำระภาษี ..... บาท (4) ทรัพย์สินอื่นตามราคาตลาด ..... บาท

(2) สินค้าคงเหลือตามราคาตลาด ..... บาท (5) ลูกหนี้ (เฉพาะที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม) ..... บาท

(3) เครื่องจักรตามราคาตลาด ..... บาท (6) เจ้าหนี้ ..... บาท

๑.๓ ภาระภาษีของผู้โอนกิจการ

๑.๓.๑ กรณีทั่วไป

๑.๓.๒ กรณีการโอนทรัพย์สินของบุคคลธรรมดาให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

(๑) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐

- กำหนดให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ให้แก่บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการโอนทรัพย์สิน การขายสินค้า หรือการกระทำตราสาร อันเนื่องมาจากการโอนทรัพย์สินให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งตามกฎหมายไทย โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นทุนหุ้นสามัญของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะการโอนทรัพย์สินและการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้กระทำตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบ (วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙) ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

- กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้ง ตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบมาตรการเพื่อส่งเสริมให้บุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจในรูปของนิติบุคคล (วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙) ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน ๕ ล้านบาทและมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท สามารถนำรายจ่ายอันเกิดจากการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ค่าทำบัญชี และค่าสอบบัญชีมาหักเป็นรายจ่ายได้ ๒ เท่า เป็นเวลา ๕ รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่วันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

การได้รับสิทธิตาม (๑)ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

(๒) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน กรณีการโอนอสังหาริมทรัพย์ของผู้ถือหุ้นเพื่อชำระค่าหุ้นให้แก่นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ตามมาตรการเพื่อส่งเสริมให้บุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจในรูปของนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เรียกเก็บค่าจดทะเบียนการโอนอสังหาริมทรัพย์ ร้อยละ ๐.๐๑ (จากเดิมร้อยละ ๒) สำหรับบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ถือหุ้นโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เพื่อชำระค่าหุ้นให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

(๓) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กรณีการโอนห้องชุดของผู้ถือหุ้นเพื่อชำระค่าหุ้นให้แก่นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ตามมาตรการเพื่อส่งเสริมให้บุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจในรูปของนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เรียกเก็บค่าจดทะเบียนการโอนห้องชุด ร้อยละ ๐.๐๑ (จากเดิมร้อยละ ๒) สำหรับบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ถือหุ้นโอนห้องชุดให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เพื่อชำระค่าหุ้นให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

สรุปเปรียบเทียบภาระภาษีของบุคคลธรรมดาผู้โอนกิจการ ให้แก่นิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่ระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

รายละเอียด	**กรณีโอนกิจการภายในช่วงเวลา** ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐	**กรณีโอนกิจการในช่วงเวลาปกติ**
๑. การโอนอสังหาริมทรัพย์เป็นหุ้นสามัญ	ได้รับยกเว้นภาษี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ให้แก่บุคคลธรรมดา เฉพาะการโอนทรัพย์สินเป็นหุ้นสามัญ	<u>ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา</u> เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ต้องเสียภาษี <u>ภาษีธุรกิจเฉพาะ</u> ถือเป็นการขายที่ต้องเสียภาษี เฉพาะการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางการค้าหรือหากำไร ตามมาตรา ๙๑/๒
๒. การโอนสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร เป็นหุ้นสามัญ		<u>ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา</u> เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๙) <u>ภาษีมูลค่าเพิ่ม</u> ไม่ถือเป็นการขายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(ฉ) สำหรับสินทรัพย์ของผู้ประกอบการที่ได้<u>โอนกิจการทั้งหมด</u>ให้แก่กัน
๓. การโอนสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมุ่งในทางการค้าหรือหากำไร เป็นหุ้นสามัญ (เช่น สินค้า (ทองรูปพรรณ))		<u>ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา</u> เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ต้องเสียภาษี <u>ภาษีมูลค่าเพิ่ม</u> ไม่ถือเป็นการขายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(ฉ) สำหรับสินทรัพย์ของผู้ประกอบการที่ได้<u>โอนกิจการทั้งหมด</u>ให้แก่กัน
๔. การโอนทรัพย์สินเพื่อเพิ่มทุนให้แก่นิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่ระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐	ได้รับยกเว้นภาษี เช่นเดียวกับกรณีตาม ๑. ๒. และ ๓.	<u>ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา</u> ถือเป็นเงินได้ของผู้ถือหุ้น เว้นแต่ผู้ถือหุ้นไม่ได้ประกอบกิจการมุ่งค้าหากำไร จึงถือเป็นการขายที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๙) <u>ภาษีมูลค่าเพิ่ม</u> ไม่ถือเป็นการขายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(ฉ) สำหรับสินทรัพย์ของผู้ประกอบการที่ได้<u>โอนกิจการทั้งหมด</u>ให้แก่กัน
๕. กรณีบุคคลธรรมดาที่หยุดประกอบกิจการ และได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคลใหม่ แต่ไม่มีการโอนทรัพย์สินเป็นหุ้นสามัญ	ไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี	หากมีการโอนสินทรัพย์เมื่อใด ต้องถือเป็นเงินได้หรือเป็นการขายที่ต้องเสียภาษีที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ การจัดตั้งเป็นนิติบุคคลของผู้รับโอนกิจการ

การจัดตั้งเป็นนิติบุคคล[๙] แบ่งประเภทได้ ดังนี้

๑.๔.๑ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

ได้แก่ การที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ร่วมกันทำกิจการโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันผลกำไรจากการกระทำกิจการนั้น ซึ่งเป็นห้างหุ้นส่วนที่มีผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทเดียว คือ หุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิด โดยหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดร่วมกันในหนี้สินของห้างหุ้นส่วนทั้งหมด ห้างหุ้นส่วนสามัญจะจดทะเบียนหรือไม่ก็ได้ ถ้าจดทะเบียนจะเรียกว่า ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และมีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

๑.๔.๒ ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ได้แก่ การที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ร่วมกันทำกิจการโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันผลกำไรจากการกระทำกิจการนั้น ซึ่งเป็นห้างหุ้นส่วนที่มีหุ้นส่วน ๒ ประเภท คือ หุ้นส่วนจำกัดความรับผิด จะมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ รับผิดไม่เกินจำนวนเงินที่ตนลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด และหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดจะมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ รับผิดร่วมกันในหนี้สินของห้างหุ้นส่วนทั้งหมด โดยกำหนดให้หุ้นส่วนผู้จัดการจะต้องเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิด

๑.๔.๓ บริษัทจำกัด

ได้แก่ การที่บุคคลตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปร่วมกันทำกิจการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรจากการดำเนินกิจการนั้นมาแบ่งปันกัน โดยบริษัทจำกัดจะแบ่งทุนออกเป็นหุ้น มูลค่าหุ้นละเท่าๆ กัน ผู้ลงทุนในบริษัทเรียกว่า “ผู้ถือหุ้น” โดยผู้ถือหุ้นรับผิดไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

๑.๔.๔ บริษัทมหาชนจำกัด

ได้แก่ บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชน โดยผู้ถือหุ้นมีความรับผิดจำกัดไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ต้องชำระ และบริษัทดังกล่าวได้ระบุความประสงค์เช่นนั้นไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ โดยมีลักษณะโครงสร้างของบริษัทมหาชนจำกัด มีดังนี้

(๑) จำนวนผู้ถือหุ้นตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไป

(๒) ไม่กำหนดจำนวนทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ

(๓) หุ้นของบริษัทแต่ละหุ้นจะต้องมีมูลค่าเท่ากัน และต้องชำระค่าหุ้นครั้งเดียวเต็มมูลค่าหุ้น

(๔) จำนวนกรรมการของบริษัทมีไม่น้อยกว่า ๕ คน และกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีที่อยู่ในประเทศไทย

การขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต้องติดต่อที่หน่วยงานในสังกัดของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น ๘๗ แห่ง โดยตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ แห่ง ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (สนามบินน้ำ) สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าเขต ๑-๖ (ปิ่นเกล้า พหลโยธิน รัชดาภิเษก สุรวงศ์ บางนา และแจ้งวัฒนะ (ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา)) และในส่วนภูมิภาคที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด จังหวัดละ ๑ แห่ง รวมถึงสาขาของสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญอีก ๔ แห่ง คือ แม่สอด เมืองพัทยา หัวหิน และเกาะสมุย

เมื่อจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้ว จะมีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแยกต่างหากจากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น และได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคล ๑๓ หลัก ซึ่งจะถูกใช้เป็นเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของกรมสรรพากรด้วย

[๙] ที่มา : คู่มือสิ่งที่ต้องรู้ & ทำ เมื่อเป็นห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด
http://www.dbd.go.th/download/goodgov_file/ebook5812/DBD_eBooks.pdf

รายการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑. กรณีขอจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน ทุกจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แห่งทุนที่กำหนดไว้ เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้คิดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันไม่ให้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท และไม่ให้เกิน ๕,๐๐๐ บาท	๑๐๐
๒. กรณีขอจดทะเบียนเป็นบริษัท ๒.๑ การจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ ทุกจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แห่งจำนวนทุนที่กำหนดไว้ เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้คิดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท และไม่ให้เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท	๕๐
๒.๒ การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัด ทุกจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แห่งทุนที่กำหนดไว้ เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้คิดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันไม่ให้เกิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท	๕๐๐
๓. กรณีขอจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ๓.๑ การจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ ทุกจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แห่งจำนวนทุนที่จดทะเบียนไว้ เศษของ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้คิดเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๑,๐๐๐
๓.๒ การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด ทุกจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทแห่งจำนวนทุนที่กำหนดไว้ เศษของ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้คิดเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท	๑,๐๐๐
๔. หนังสือรับรอง ฉบับละ	๒๐๐
๕. ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ	๑๐๐
๖. กรณีขอให้นายทะเบียนรับรองเอกสารคำขอจดทะเบียน หน้าละ	๕๐

๑.๕ เอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเพิ่มทุนจดทะเบียนนิติบุคคล

ตามคำสั่งสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลางที่ ๖๖/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเพิ่มทุนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดเอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเพิ่มทุนจดทะเบียนนิติบุคคลกรณีที่มีทุนเกินกว่า ๕ ล้านบาท เพื่อให้เป็นไปด้วยความถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่ขอจดทะเบียน สรุปได้ดังนี้

รายละเอียด	เอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งและเพิ่มทุนจดทะเบียนนิติบุคคล	
	กรณีชำระค่าลงหุ้นหรือค่าหุ้นด้วยเงิน	**กรณีชำระค่าลงหุ้นหรือค่าหุ้นด้วยทรัพย์สิน**
๑. กรณีจดทะเบียนจัดตั้ง	๑. ให้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่ธนาคารออกให้เพื่อรับรองหรือแสดงว่า หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการที่มีอำนาจลงนามคนใดคนหนึ่งได้รับชำระเงินลงหุ้นหรือเงินค่าหุ้นตามที่ชำระไว้แล้ว พร้อมคำขอจดทะเบียนจัดตั้ง ๒. เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนแล้ว ให้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่ธนาคารออกให้เพื่อรับรองหรือแสดงว่า ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดได้รับชำระเงินลงหุ้นหรือเงินค่าหุ้นแล้วที่หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการเก็บรวบรวมเก็บรักษาไว้แล้วตาม ๑. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียน	๑. ให้จัดส่งหนังสือยืนยันของผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินว่าจะโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด หรือหนังสือยืนยันว่าจะให้ห้างหุ้นส่วนใช้ทรัพย์สิน พร้อมคำขอจดทะเบียนจัดตั้ง ๒. เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนแล้ว ให้จัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งจดทะเบียน ก) ทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีทะเบียน ให้ส่งสำเนาหลักฐานซึ่งแสดงว่าห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ข) ทรัพย์สินประเภทอื่น ให้ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายละเอียดและมูลค่าทรัพย์สินที่นำมาลงทุน ค) ทรัพย์สินซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนนำมาให้ห้างหุ้นส่วนใช้แทนการลงหุ้น ให้จัดส่งสัญญาให้ใช้ทรัพย์สิน
๒. กรณีเพิ่มทุนจดทะเบียน	ให้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่ธนาคารออกให้พร้อมคำขอจดทะเบียน เพื่อรับรองหรือแสดงว่า ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดได้รับชำระเงินลงหุ้นหรือเงินค่าหุ้นแล้ว	ให้จัดส่งหนังสือชี้แจงยืนยันการรับชำระค่าลงหุ้นหรือค่าหุ้นด้วยทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด และเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ ให้จัดส่งพร้อมคำขอจดทะเบียน ก) ทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีทะเบียน ให้ส่งสำเนาหลักฐานซึ่งแสดงว่าห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ข) ทรัพย์สินประเภทอื่น ให้ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายละเอียดและมูลค่าทรัพย์สินที่นำมาลงทุน ค) ทรัพย์สินซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนนำมาให้ห้างหุ้นส่วนใช้แทนการลงหุ้น ให้จัดส่งสัญญาให้ใช้ทรัพย์สิน

การกำหนดราคาโอนทรัพย์สินของบุคคลธรรมดา

๑) กรณีโอนอสังหาริมทรัพย์

ให้คำนวณจากราคาขายอสังหาริมทรัพย์ที่เจ้าพนักงานกำหนดขึ้น ในกรณีโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทน ไม่ว่าราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งเป็นราคาที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น ตามมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

๒) กรณีโอนสังหาริมทรัพย์

ให้ถือตามราคาตลาดในวันที่โอน และให้นิติบุคคลผู้รับโอนถือราคาของทรัพย์สินนั้นเป็นราคาที่ปรากฏในบัญชีในวันที่รับโอนกิจการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจนกว่าจะได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นไป

๑.๖ หน้าที่ในการจัดทำบัญชีของนิติบุคคล

นิติบุคคลตาม ๑.๔ ถือเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ดังนี้

๑.๖.๑ ต้องจัดทำบัญชีดังต่อไปนี้ ให้ครบถ้วนถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี[๕]

(๑) บัญชีรายวัน

(ก) บัญชีเงินสด

(ข) บัญชีธนาคาร แยกเป็นแต่ละเลขที่บัญชีธนาคาร

(ค) บัญชีรายวันซื้อ

(ง) บัญชีรายวันขาย

(จ) บัญชีรายวันทั่วไป

(๒) บัญชีแยกประเภท

(ก) บัญชีแยกประเภทสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน

(ข) บัญชีแยกประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย

(ค) บัญชีแยกประเภทลูกหนี้

(ง) บัญชีแยกประเภทเจ้าหนี้

(๓) บัญชีสินค้า

(๔) บัญชีรายวัน บัญชีแยกประเภทอื่น และบัญชีแยกประเภทย่อยตามความจำเป็นแก่การทำบัญชีของธุรกิจ

๑.๖.๒ จัดให้มีผู้ทำบัญชีเพื่อเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชี

๑.๖.๓ ส่งมอบเอกสารประกอบการลงบัญชีให้แก่ผู้ทำบัญชีให้ครบถ้วนถูกต้อง

เอกสารประกอบการลงบัญชี[๖] ได้แก่ บันทึก หนังสือ หรือเอกสารใดๆ ที่ใช้เป็นหลักฐานในการลงรายการในบัญชี ซึ่งแยกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) เอกสารประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยบุคคลภายนอก

(๒) เอกสารประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อออกให้แก่บุคคลภายนอก

(๓) เอกสารประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อใช้ในกิจการของตนเอง

๑.๖.๔ ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายใน ๑๒ เดือน นับแต่วันเริ่มทำบัญชี และปิดบัญชีทุกรอบ ๑๒ เดือน นับแต่วันปิดบัญชีครั้งก่อน

๑.๖.๕ จัดทำงบการเงิน[๗] และจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและแสดงความเห็นในงบการเงิน เว้นแต่ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน ๕ ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท และมีรายได้รวมไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท ต้องมีผู้สอบบัญชีภาษีอากรตรวจสอบและแสดงความเห็นในงบการเงิน

---

[๕] ตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ และประกาศกรมทะเบียนการค้าเรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๑ ข้อ ๓

[๖] ตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ และประกาศกรมทะเบียนการค้าเรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๔ ข้อ ๘

[๗] คำชี้แจงกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔

แบบ/ ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี	งบแสดงฐานะการเงิน	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	งบกำไรขาดทุน	งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ	งบกระแสเงินสด	งบการเงินรวม	หมายเหตุประกอบงบการเงิน	งบการเงินเปรียบเทียบกับปีก่อน
๑ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน	/	-	/	-	-	-	/	/
๒ บริษัทจำกัด	/	-	/	/	-	-	/	/
๓ บริษัทมหาชนจำกัด	/	/	-	/	/	/	/	/
๔ นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ	/	-	/	/	-	-	/	/
๕ กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร	/	-	/	/	-	-	/	/

๑.๖.๖ นำส่งงบการเงินผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๑.๖.๗ ต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีไว้ที่สำนักงานแห่งใหญ่ หรือสถานที่ที่ใช้ผลิตหรือเก็บสินค้าเป็นประจำ หรือสถานที่ที่ใช้เป็นที่ทำงานประจำ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันปิดบัญชี

๒. กิจกรรมหลักของธุรกิจและภาษีที่เกี่ยวข้อง

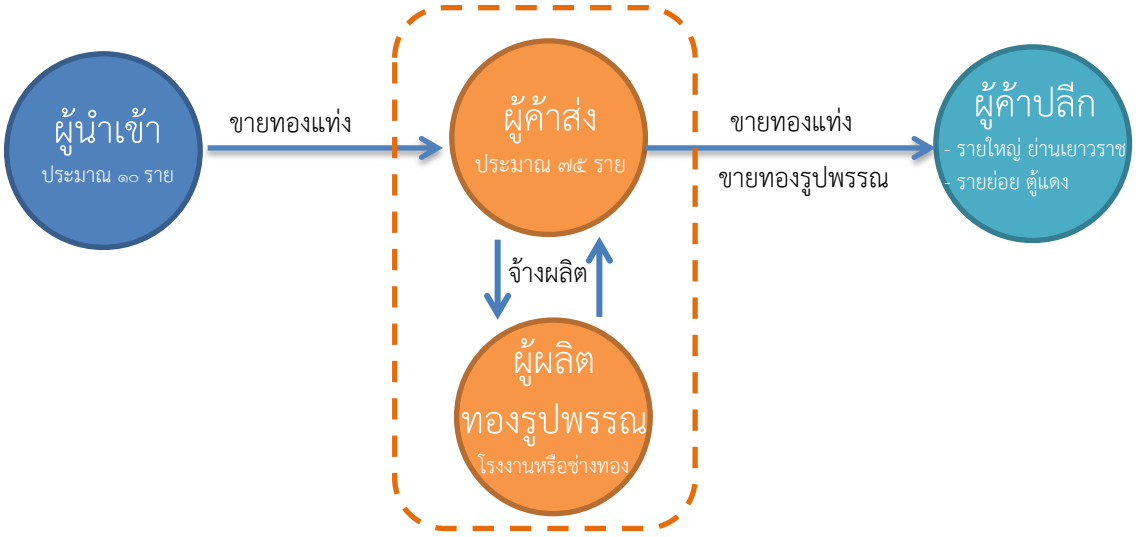

๒.๑ ประเภทสินค้าที่ขาย ได้แก่ ทองคำแท่ง และทองรูปพรรณ

GOLD PRICE BY GTA / ราคาทองตามประกาศของสมาคมค้าทองคำ

ประจำวันที่ 26/11/2559 เวลา 09:20 น. (ครั้งที่ 1)

96.5%	รับซื้อ (บาท)	ขายออก (บาท)
ทองคำแท่ง	19,950.00	20,050.00
ทองรูปพรรณ	19,586.72	20,550.00

ราคาทองตามประกาศของสมาคมค้าทองคำ ประจำวันที่ 26/11/2559

ชนิดทอง	ราคารับซื้อ กรัมละ	ราคารับซื้อ บาทละ	ราคาขาย บาทละ
ทองคำแท่ง 96.5%	n/a	19,950.00	20,050.00
ทองรูปพรรณ 96.5%	1,292.00	19,586.72	20,550.00
ทองรูปพรรณ 90%	1,162.80	17,628.05	n/a
ทองรูปพรรณ 80%	1,033.60	15,669.38	n/a
ทองรูปพรรณ 50%	581.00	8,807.96	n/a
ทองรูปพรรณ 40%	452.00	6,852.32	n/a
ทองรูปพรรณ 99.99%	1,339.00	20,299.24	n/a

ทองคำ 99.99 และ 99.50%	ราคาเปิด	ราคาปิด
ฮ่องกง	n/a	n/a
ลอนดอน AM FIX	n/a	1,187.50
ลอนดอน PM FIX	n/a	1,187.70
นิวยอร์ค	1,188.00	1,179.25

๒.๑.๑ ทองคำแท่ง

แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ทองคำแท่ง ๙๙.๙๙% และทองคำแท่ง ๙๖.๕% โดยทองคำแท่ง ๙๖.๕% เป็นที่นิยมในประเทศไทยมากกว่า

ราคาทองคำแท่งในประเทศไทยจะเป็นไปตามประกาศสมาคมในแต่ละวัน ดังนี้

ราคาขายทองคำแท่ง หนัก ๑ บาท = (Gold Spot ± Premium) x อัตราแลกเปลี่ยน x ๐.๔๗๒๙

ตัวแปรต่างๆ มาจากปัจจัย ดังต่อไปนี้

(๑) Gold Spot คือ ราคาทองในตลาดโลก

(๒) Premium คือ ค่าใช้จ่ายในการนำเข้าหรือส่งออกทองคำแท่ง + ค่าประกันภัย + ค่าความเสี่ยง ซึ่งค่า Premium จะมีค่าเป็นบวกเมื่อนำเข้าทองคำแท่ง หรือมีค่าเป็นลบเมื่อส่งออกทองคำแท่ง

(๓) อัตราแลกเปลี่ยน คือ อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทเทียบกับเงินสกุลดอลลาร์

(๔) ตัวเลข ๐.๔๗๒๙ เป็นค่าเปลี่ยนแปลงน้ำหนักทองคำแท่ง คิดจาก (๓๒.๑๔๘ x๐.๙๖๕)/๖๕.๖๐

- ตัวเลข ๓๒.๑๔๘ มาจากทองคำน้ำหนัก ๑ กิโลกรัม มีน้ำหนักเท่ากับ ๓๒.๑๔๘ ออนซ์
- ตัวเลข ๐.๙๖๕ มาจากการแปลงค่าทองคำ ๙๙.๙๙% เป็นทองคำ ๙๖.๕๐%
- ตัวเลข ๖๕.๖๐ มาจาก ทองคำ หนัก ๑ กิโลกรัม มีค่าเท่ากับทองคำ หนัก ๖๕.๖๐ บาท

ในส่วนการรับซื้อคืนทองคำแท่ง ต้องแสดง “ราคารับซื้อคืน” จากสูตร ดังนี้

ราคารับซื้อคืนทองคำแท่ง = ราคาขายทองคำแท่ง หนัก ๑ บาท – ๑๐๐ บาท

๒.๑.๒ ทองรูปพรรณ

ทองรูปพรรณ[๘] หมายความว่า ทองคำที่ทำสำเร็จเป็นเครื่องประดับกาย เครื่องแต่งกาย ของชำร่วย หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อโชว์ ทั้งนี้ ต้องไม่มีอัญมณีประกอบอยู่ด้วย และหมายความรวมถึงนากที่สามารถคำนวณราคารับซื้อคืนได้ตามส่วนของราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืน

ทองรูปพรรณ แบ่งความบริสุทธิ์ของเนื้อทองเป็น ๒ ประเภท คือ ๙๖.๕% และ ๙๙.๙๙% โดยทองรูปพรรณ ๙๖.๕% เป็นที่นิยมที่สุด

ราคาทองรูปพรรณในประเทศไทยจะเป็นไปตามประกาศสมาคมในแต่ละวัน ดังนี้

ราคาขายทองรูปพรรณ หนัก ๑ บาท = ราคาขายทองคำแท่ง หนัก ๑ บาท + ค่ากำเหน็จ[๙]

ตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ค.๒๕๕๙ ราคาค่ากำเหน็จทองรูปพรรณขั้นต่ำซึ่งร้านค้าทองคำใช้เป็นราคาอ้างอิง เป็นบาทละ ๕๐๐ บาท

[๘] ตามข้อ ๒ (๑๔) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

[๙] ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง แนวปฏิบัติทางการค้าของผู้ประกอบธุรกิจร้านค้าทองที่เป็นธรรม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ความหมายคำว่า “ค่ากำเหน็จ” หมายถึง ค่าผลิตทองคำรูปพรรณให้เป็นลวดลายต่างๆ รวมทั้ง ค่าการตลาดของผู้ประกอบธุรกิจร้านทอง ซึ่งราคาจะขึ้นอยู่กับความยากง่ายของการผลิตชิ้นงานรูปพรรณนั้น

ในส่วนการรับซื้อคืนทองรูปพรรณ ต้องแสดง “ราคารับซื้อคืน” จากสูตร ดังนี้

ราคารับซื้อคืนทองคำรูปพรรณ = ราคารับซื้อคืนทองคำแท่ง หนัก ๑ บาท – ๑.๘%

ตัวเลข “๑.๘%” คือ ค่าเสียหายจากการหลอมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่คิดไม่เกินร้อยละ ๑.๘ ของมูลค่าซื้อคืนทองคำแท่งหนัก ๑ บาท ณ วันที่ทำการซื้อขายตามราคาที่สมาคมค้าทองคำประกาศ

ลักษณะของทองรูปพรรณที่กิจการร้านทองมีไว้เพื่อการขาย แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

(๑) ทองรูปพรรณใหม่

เป็นทองรูปพรรณที่ผลิตขึ้นใหม่โดยกลุ่มผู้ค้าส่งทอง ผู้ค้าปลีกทองจะซื้อได้จากร้านทองค้าส่งหรือร้านทองค้าปลีกรายใหญ่

(๒) ทองรูปพรรณเก่า

เป็นทองรูปพรรณที่ซื้อจากผู้ขายที่มาติดต่อหน้าร้าน ได้แก่ ร้านทองค้าปลีก หรือบุคคลทั่วไป ซึ่งกิจการร้านทอง (ผู้ซื้อ) ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพโดยอาศัยประสบการณ์

(๒.๑) ทองตัน เป็นทองที่มีลักษณะลายเรียบ สภาพทนทานกว่าทองโปร่ง จะรับซื้อโดยตีราคาจากราคาทองตามท้องตลาด หักด้วยร้อยละ ๕ โดยประมาณตามสภาพทอง

(๒.๒) ทองโปร่ง เป็นทองที่ตีโป่ง ข้างในกลวง น้ำหนักเบา ดูมีขนาดใหญ่ขึ้นและดูสวยงามกว่าทองตัน มีสภาพสึกหรือขาดได้ง่าย จะรับซื้อโดยตีราคาจากราคาทองตามท้องตลาด หักด้วยร้อยละ ๘ โดยประมาณตามสภาพทอง

(๒.๓) ทองเขียว เป็นทองที่ผลิตโดยใช้เนื้อทองที่ต่ำกว่ามาตรฐานของทองคำในประเทศไทยที่กำหนดไว้ที่ ๙๖.๕% โดยการผสมโลหะทองคำ (GOLD) กับโลหะเงิน (Silver) ซึ่งจะทำให้สีของทองคำซีดจางลง เมื่อเผาไฟแล้วสีของทองจะซีดจางจนดูเป็นสีเขียว จะรับซื้อโดยตีราคาตามสภาพข้อเท็จจริง

(๒.๔) ตะขอทอง จะรับซื้อโดยตีราคาจากราคาทองตามท้องตลาด หักด้วยร้อยละ ๑ โดยประมาณตามสภาพทอง

โดยทั่วไป ทองรูปพรรณเก่าที่รับซื้อจะนำไปขายต่อไปยังร้านทองค้าส่งเพื่อหลอมเป็นทองคำแท่งและนำไปผลิตเป็นทองรูปพรรณใหม่ต่อไป แต่ในบางกรณีหากทองรูปพรรณเก่าอยู่ในสภาพที่ดีอาจใช้วิธีนำไปซ่อมหรือล้างแล้วนำออกขายซึ่งจะทำให้ขายได้ในราคาเท่ากับทองรูปพรรณใหม่

๒.๒ ประเภทสินค้า/บริการและภาษีที่เกี่ยวข้อง

รายการ	ประเภทธุรกิจ				ภาษีที่เกี่ยวข้อง				
	ผู้นำเข้า	ผู้ค้าส่ง	ผู้ผลิต	ผู้ค้าปลีก	ภาษีเงินได้	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์
๑. รายได้จากการขายสินค้า									
๑.๑ รายได้จากการขายสินค้า (จ่ายสด)	✓	✓		✓	✓		✓		
๑.๒ รายได้จากการขายสินค้า (จ่ายเชื่อ)	✓	✓		✓	✓		✓		
๒. ดอกเบี้ยรับ									
- การให้กู้ยืม		✓		✓	✓			✓	✓
๓. รายได้จากการรับซื้อฝากสังหาริมทรัพย์ (ทองรูปพรรณ)		✓		✓	✓		✓		
๔. รายได้จากการรับผลิตงานตามสั่ง		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
๕. รายได้อื่น									
- รายได้เรียกเก็บค่าหลอมทองเก่า		✓		✓	✓	?	✓		
๖. ต้นทุนขายสินค้า									
๖.๑ ซื้อสินค้าต่างประเทศ	✓				✓		✓		
๖.๒ ซื้อสินค้าในประเทศ		✓		✓	✓		✓		
๖.๓ ค่าแรงช่างทำทอง		✓	✓	✓	✓	✓	✓		
๗. ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร									
๗.๑ เงินเดือนพนักงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
๗.๒ ค่าเช่าสำนักงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
๗.๓ ค่าใช้จ่ายอื่น (มีบิล)	✓	✓	✓	✓	✓	?	?		
๗.๔ ค่าใช้จ่ายอื่น (ไม่มีบิล)	✓	✓	✓	✓	✓	?			

<u>หมายเหตุ</u>

๑) ? = พิจารณาเป็นรายกรณีที่เกี่ยวข้อง

๒) หากรายการบัญชีใดมีภาษีที่เกี่ยวข้อง (อาทิ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีหัก ณ ที่จ่าย) ให้บันทึกรายการตามภาระภาษีที่ต้องนำส่งกรมสรรพากร ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานรายงานทางการเงินและมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง

๓. ประเด็นปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้องสำหรับกิจการร้านทองที่เป็นนิติบุคคล

(รวบรวมจากคำถามของผู้ประกอบกิจการร้านทองทั่วประเทศ)

ด้านรายได้

๓.๑ รายได้จากการขายสินค้า กรณีทั่วไป (ได้แก่ ทองคำแท่ง ทองรูปพรรณใหม่ ทองรูปพรรณเก่า และการขายสินค้าที่เกี่ยวเนื่อง)

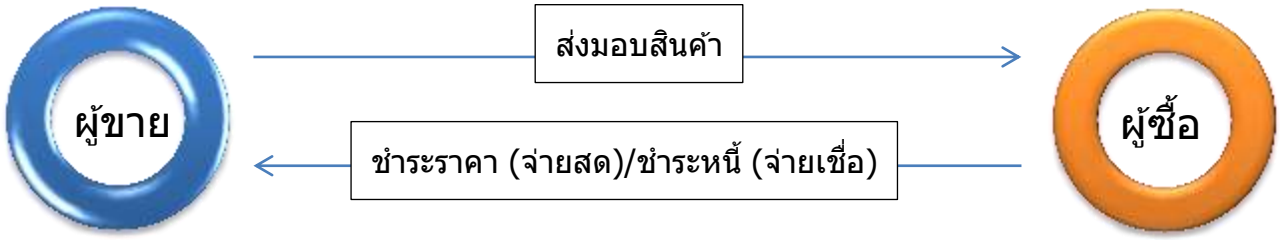

การบันทึกบัญชีด้านผู้ขาย (เมื่อส่งมอบสินค้า)

เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด)

หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ)

เครดิต รายได้จากการขาย

การบันทึกบัญชีด้านผู้ซื้อที่เป็นนิติบุคคล (เมื่อรับมอบสินค้า)

เดบิต ซื้อสินค้า

เครดิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีจ่ายสด)

หรือเจ้าหนี้การค้า (กรณีจ่ายเชื่อ)

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	**๑. เมื่อส่งมอบสินค้า** เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีจ่ายสด) หรือลูกหนี้การค้า (กรณีจ่ายเชื่อ) เครดิต รายได้จากการขาย ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๑๔ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ (๑) ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว (๒) ไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม (๓) วัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๔) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๕) วัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ **๒. เมื่อชำระหนี้ (กรณีจ่ายเชื่อ)** เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร เครดิต ลูกหนี้การค้า หมายเหตุ : เนื่องจาก กิจการร้านทองกำหนดวิธีชำระหนี้ (จ่ายเชื่อ) ที่แตกต่างกันตามธรรมเนียมทางการค้า ทำให้ต้องรับรู้รายได้ทางบัญชีแตกต่างกัน โปรดศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อ ๓.๒

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากการขายสินค้าตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	**๑. <u>กรณีเป็นผู้ประกอบการนำเข้าหรือขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณ</u>** (ทองคำดังกล่าวต้องมีน้ำหนักเนื้อทองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๖.๕) และที่ได้ยื่นแบบแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ (ภ.พ.๐๑.๓) ต่ออธิบดีกรมสรรพากรแล้ว ๑.๑ ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าหรือการขายทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน และพาลาเดียม เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณ (ตามมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๐) ๑.๒ ต้องจัดทำรายงานค้าทองคำ (เอกสารหน้า ๔๙) **๒. <u>กรณีเป็นผู้ประกอบการขายทองรูปพรรณและมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า</u>** ๒.๑ เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ส่งมอบทองรูปพรรณให้ผู้ซื้อ หรือวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าจะเกิดกรณีใดก่อน โดยคำนวณจากผลต่างระหว่างราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จ<u>แต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม</u> กับราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ (ตามข้อ ๒ (๑๔) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕) **VAT = (ราคาขายทองรูปพรรณ รวมค่ากำเหน็จ – ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณ) x ๗%** ๒.๒ จัดทำใบกำกับภาษี ตามหัวข้อ ๔.๑.๒ ๒.๓ จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามหัวข้อ ๔.๑.๓ ได้แก่ รายงานภาษีขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

๓.๒ รายได้จากการขายสินค้า กรณีผู้ค้าส่งขายเชื่อทองคำให้ผู้ค้าปลีก และการชำระหนี้ทางการค้า

๓.๒.๑ เงื่อนไขข้อตกลงทางการค้า

ตามประเพณีทางการค้าสำหรับการขายเชื่อของกิจการร้านทองมักจะทำข้อตกลงทางการค้ากับผู้ซื้อทอง โดยกำหนดจากผู้ค้าแต่ละรายซึ่งอาจไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับลักษณะธุรกิจและช่องทางในการค้าขาย สามารถแบ่งได้เป็น ๓ วิธี ดังนี้

(๑) วิธีที่ ๑ กำหนดราคาขายโดยให้ชำระราคาตามราคาทอง ณ วันส่งมอบ

วิธีนี้จะทำข้อตกลงทางการค้าโดยส่งมอบทองใหม่ตามน้ำหนักทองที่ตกลงซื้อขายระหว่างกัน และจะคำนวณราคาทองที่ต้องชำระจากน้ำหนักทองที่ส่งมอบ คูณด้วย<u>ราคาขายทองตามที่สมาคมค้าทองคำประกาศ ณ วันที่ส่งมอบ</u> ซึ่งราคาที่คำนวณได้นี้จะถือเป็นราคาที่ต้องชำระหนี้จากการขายเชื่อด้วย วิธีนี้ผู้ขายสามารถบันทึกบัญชีได้ตามหลักการบัญชีสากลและคำนวณภาษีที่เกี่ยวข้องตามประมวลรัษฎากรในวันที่ส่งมอบทองได้ตาม ๓.๑ ซึ่งเป็นลักษณะเช่นเดียวกับธุรกิจขายสินค้าโดยทั่วไป

(๒) วิธีที่ ๒ กำหนดราคาขายโดยให้ชำระราคาตามราคาทอง ณ วันชำระหนี้

วิธีนี้จะทำข้อตกลงทางการค้า โดยส่งมอบทองใหม่ตามน้ำหนักที่ตกลงซื้อขายระหว่างกัน ซึ่งในช่วงการส่งมอบทองจะยังไม่มีการกำหนดราคา และเมื่อถึงกำหนดเวลาการชำระหนี้ จึงจะคำนวณราคาที่ต้องชำระจากน้ำหนักทองที่ส่งมอบ <u>คูณด้วยราคาขายทองตามที่สมาคมค้าทองคำประกาศ ณ วันที่ชำระหนี้</u>

วิธีนี้ทำให้ไม่สามารถบันทึกบัญชีตามหลักการบัญชีสากล (รับรู้รายได้เมื่อได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว) และไม่สามารถคำนวณภาษีที่เกี่ยวข้องตามประมวลรัษฎากรในวันที่ส่งมอบทองได้ (ความรับผิดทางภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์สินค้า) ดังนั้น ณ วันส่งมอบทอง กิจการร้านทองจึงจำเป็นต้องระบุราคาทองที่ส่งมอบด้วย โดยคำนวณราคาจากน้ำหนักทองที่ส่งมอบคูณด้วยราคาขายทอง (ตามชนิดของทองที่ตกลงขาย) ตามที่สมาคมค้าทองคำประกาศ ณ วันที่ส่งมอบทอง และต้องระบุข้อความที่แสดงถึงเงื่อนไขข้อตกลงทางการค้าไว้ใน “ใบส่งของ” สำหรับกรณีเป็นการขายทองแท่ง หรือ “ใบกำกับภาษี/ใบส่งของ” สำหรับกรณีเป็นการขายทองรูปพรรณด้วย (ดูตัวอย่างใบกำกับภาษีในหัวข้อ ๔.๑.๒) ตามตัวอย่างข้อความดังต่อไปนี้

“๑. การชำระหนี้ตามใบส่งสินค้านี้ ผู้ซื้อต้องชำระภายใน ๑๔ วัน นับแต่วันส่งมอบ และให้ถือตามราคาทองคำ ณ วันที่จ่ายหนี้ <u>หากราคา ณ วันจ่ายหนี้ไม่เท่ากับหนี้ตามใบส่งของนี้ ให้ผู้ซื้อชำระในมูลหนี้ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง</u> แล้วแต่กรณี

๒. การชำระเงินเกินกำหนดการชำระเงิน บริษัทฯ จะคิดดอกเบี้ยในอัตรา ๑.๒๕% ต่อเดือน”

(๓) วิธีที่ ๓ กำหนดราคาขายโดยชำระราคาแบบหักกลบลบหนี้จากการนำทองเก่าแลกทองใหม่

วิธีนี้จะทำข้อตกลงทางการค้าโดยส่งมอบทองใหม่ตามน้ำหนักทองที่ตกลงซื้อขายระหว่างกัน โดยในขณะส่งมอบทองจะยังไม่มีการกำหนดราคา และเมื่อถึงกำหนดเวลาการชำระหนี้ ผู้ซื้อจะชำระหนี้โดยการนำทองเก่ามาหักกลบหนี้ตามน้ำหนักทองใหม่ที่ตกลงซื้อขายระหว่างกันเริ่มแรก วิธีการคำนวณราคาขายทองใหม่และราคารับซื้อทองเก่า ดูหัวข้อ ๓.๓.๒

๓.๒.๒ การรับรู้รายการทางบัญชี

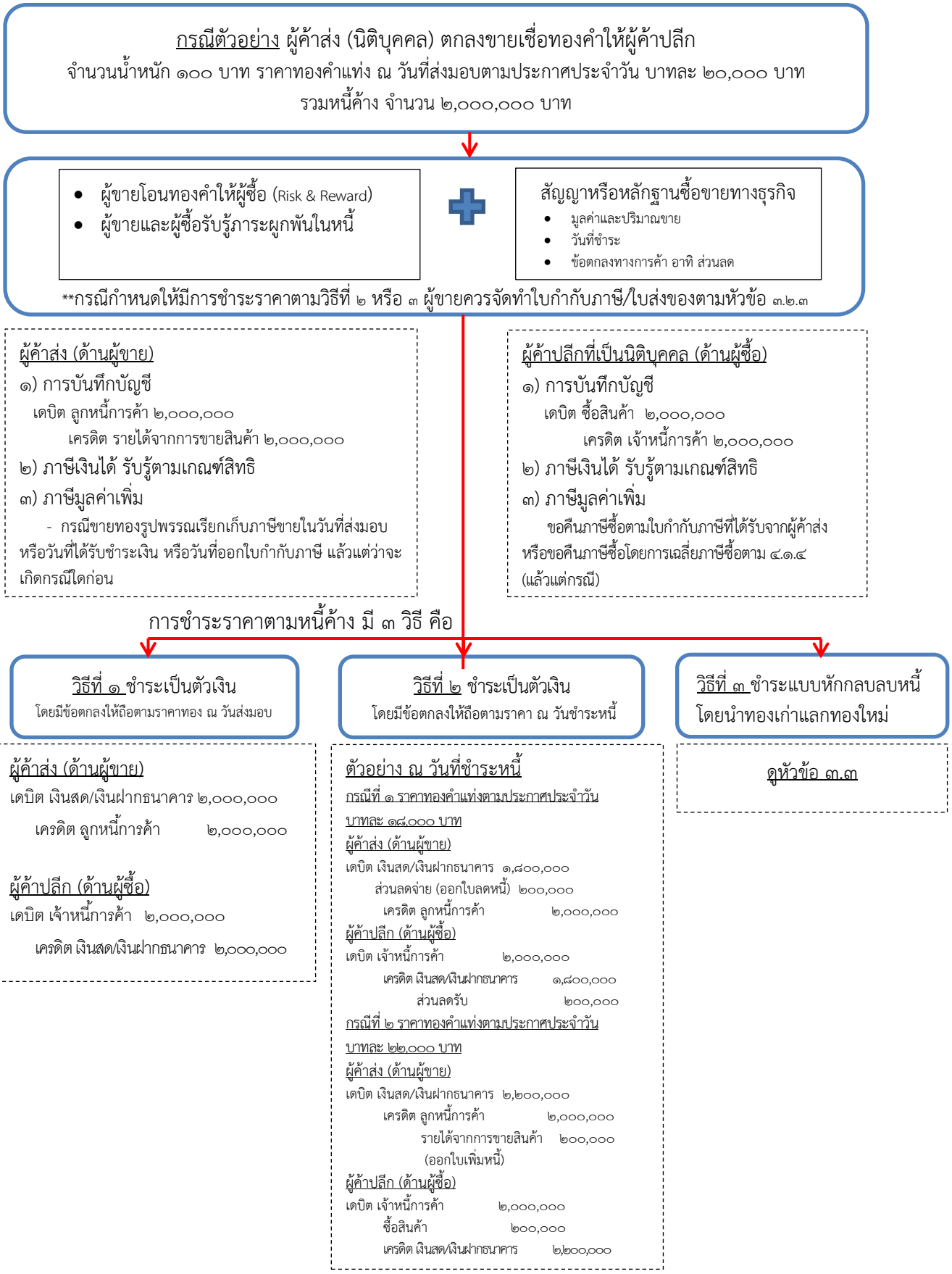

๓.๒.๓ ภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง ดูหัวข้อ ๓.๑

๓.๓ การชำระหนี้แบบหักกลบลบหนี้โดยการนำทองเก่าแลกทองใหม่

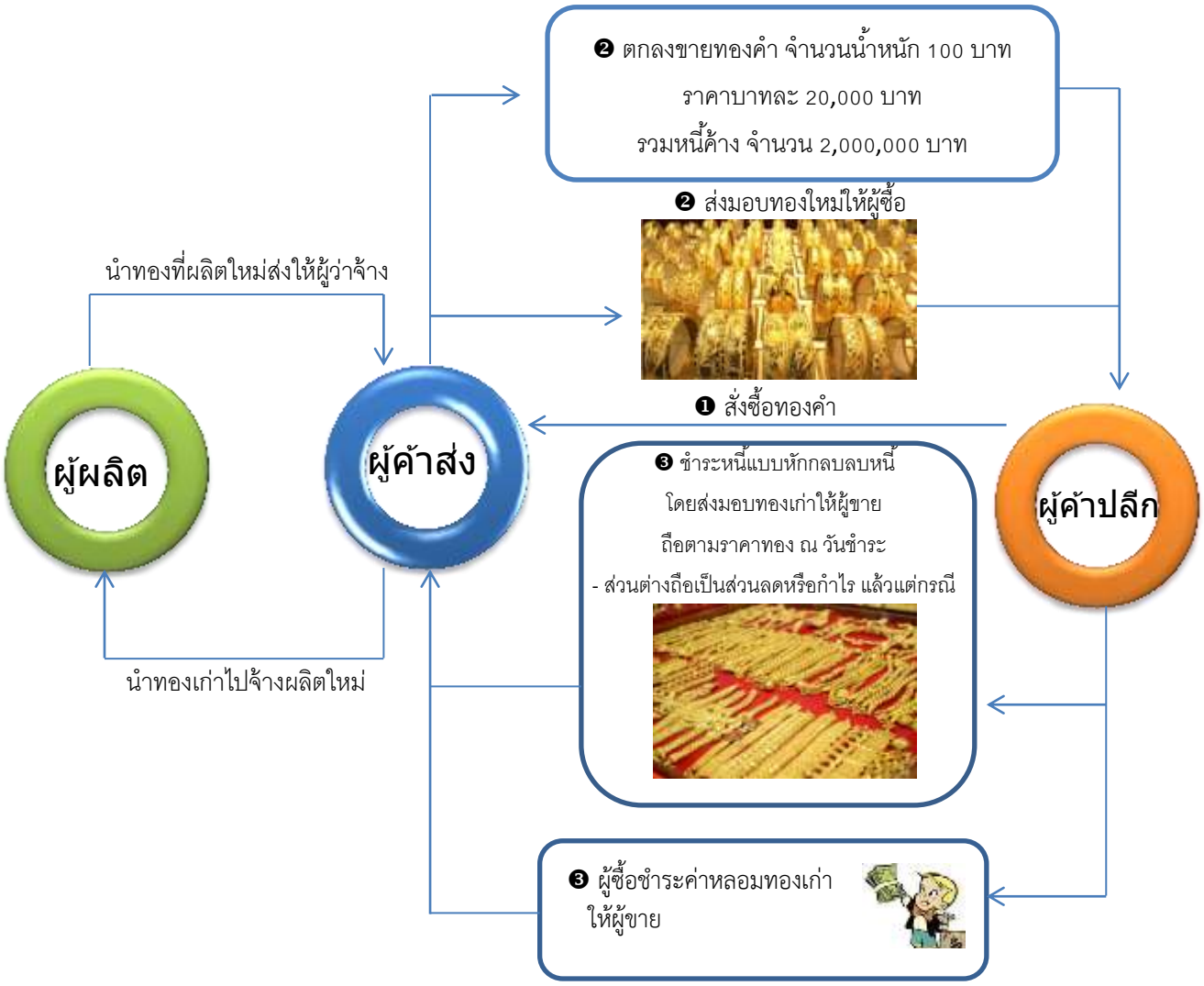

๓.๓.๑ การรับรู้รายการทางบัญชี

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๑๒ ได้แยกการพิจารณา ดังนี้

(๑) เมื่อกิจการได้แลกเปลี่ยนสินค้าที่มีลักษณะและมูลค่าที่ใกล้เคียงกัน กิจการต้องไม่ถือว่าการแลกเปลี่ยนนั้นก่อให้เกิดรายได้ หรือ

(๒) เมื่อกิจการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน กิจการต้องถือว่าการแลกเปลี่ยนนั้นก่อให้เกิดรายได้ กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้ดังกล่าวโดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่ได้รับ ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่มีการโอนระหว่างกัน หากมูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่ได้รับไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องวัดมูลค่าของรายได้โดยใช้มูลค่ายุติธรรมของสินค้าหรือบริการที่นำไปแลกปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่มีการโอนระหว่างกัน เช่น การบันทึกรายได้เมื่อกิจการร้านทองได้เรียกเก็บค่าสูญเสียจากการหลอมทองเก่า เป็นต้น

๓.๓.๒ ภาษีที่เกี่ยวข้อง

ในทางภาษีอากร กรณีหักกลบลบหนี้โดยการนำทองเก่าแลกทองใหม่ ถือเป็นการค้าต่างตอบแทนที่ใช้สินค้าเป็นการชำระหนี้ระหว่างกันแทนการชำระเป็นตัวเงิน

รายการ	ผู้ค้าส่ง	ผู้ค้าปลีก
๑. ณ วันที่ผู้ค้าส่งได้ส่งมอบทองใหม่ให้ผู้ค้าปลีก	ถือว่า ได้ขายทองใหม่ ณ วันที่ได้มีการโอนสินค้า (ภาษีอากร ดูหัวข้อ ๓.๑)	ถือว่า ได้ซื้อทองใหม่ ณ วันที่ได้มีการรับโอนสินค้า (ภาษีอากร ดูหัวข้อ ๓.๘)
๒. ณ วันที่หักกลบลบหนี้	ถือว่า ได้ซื้อทองเก่า ณ วันที่ได้มีการรับโอนสินค้า (ภาษีอากร ดูหัวข้อ ๓.๘)	ถือว่า ได้ขายทองเก่า ณ วันที่ได้มีการโอนสินค้า (ภาษีอากร ดูหัวข้อ ๓.๑)

๓.๔ การขายทองรูปพรรณใหม่ของผู้ค้าปลีก โดยผู้ซื้อ (ที่เป็นบุคคลธรรมดา) นำทองเก่ามาแลกเปลี่ยน

ภาพวงจรธุรกิจค้าทองรูปพรรณของผู้ค้าปลีก

ให้นำวิธีการตาม ๓.๓ มาประยุกต์ใช้ โดยในทางภาษีควรแบ่งลักษณะธุรกรรม ดังนี้

๓.๔.๑ การขายทองรูปพรรณ (ได้แก่ ทองรูปพรรณเก่า และ ทองรูปพรรณใหม่)

(๑) ภาษีเงินได้นิติบุคคล

กิจการร้านทองค้าปลีกรับรู้มูลค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นในคราวเดียวกันตามเกณฑ์สิทธิ โดยนำกำไรสุทธิตลอดทั้งปีมาคำนวณเสียภาษีฐานกำไรสุทธิ ซึ่งคำนวณได้จาก "กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการขายทองรูปพรรณใหม่" บวกด้วย "กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการขายทองรูปพรรณเก่า" และนำไปรวมกับ"กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการ" (ถ้ามี)

กำไรสุทธิจากการขายทองรูปพรรณใหม่	กำไรสุทธิจากการขายทองรูปพรรณเก่า
รายได้หลัก : รายได้จากขายทองรูปพรรณใหม่ หัก ต้นทุนขาย : ซื้อสินค้า (ทองรูปพรรณใหม่) หัก ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการ	รายได้หลัก : รายได้จากขายทองรูปพรรณเก่า หัก ต้นทุนขาย : ซื้อสินค้า (ทองรูปพรรณเก่า) หัก ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

(๒) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กิจการร้านทองค้าปลีกเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อทอง ในวันที่ส่งมอบทองรูปพรรณ (ใหม่)ให้ผู้ซื้อ หรือวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าจะเกิดกรณีใดก่อน โดยต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๙) เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ก) ราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ข) ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ

(ค) ผลต่างระหว่างราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตาม (ก) กับราคาซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม (ข)

(ง) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก (ค)

(จ) หมายเลขลำดับของใบรับที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่หากผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีด้วย ไม่ต้องระบุหมายเลขลำดับของใบรับ

(ฉ) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

๓.๔.๒ การซื้อสินค้า (ได้แก่ ทองรูปพรรณเก่า และ ทองรูปพรรณใหม่)

ถือเป็นต้นทุนในการซื้อสินค้าของผู้รับซื้อ ดูรายละเอียดได้ในหัวข้อ ๓.๗

๓.๕ รายได้ดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ยืม

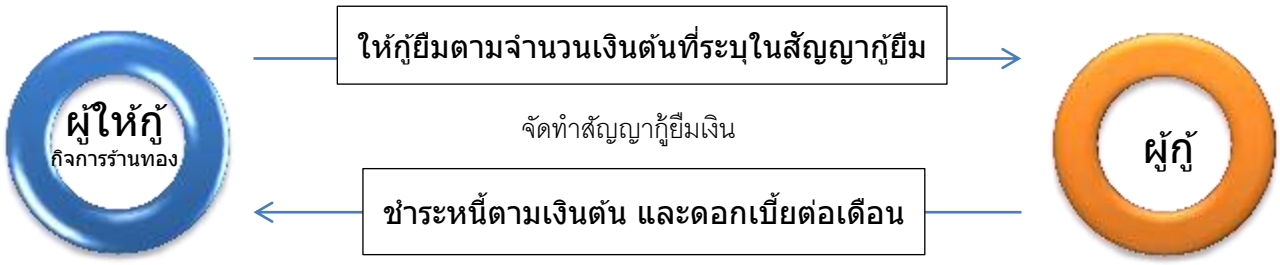

๓.๕.๑ สัญญากู้ยืมเงิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๖๕๐ อันว่ายืมใช้สิ้นเปลืองนั้น คือสัญญาซึ่งให้ยืมโอน กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินชนิดใช้ไปสิ้นไปนั้น เป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท ชนิดและ ปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น

สัญญานี้ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ยืม

มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น ท่านว่าจะนำสืบการใช้เงินได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดงหรือเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมนั้นได้เวนคืนแล้ว หรือได้แทงเพิกถอนลงในเอกสารนั้นแล้ว

มาตรา ๖๕๔ ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็นร้อยละสิบห้าต่อปี

มาตรา ๖๕๖ ถ้าทำสัญญากู้ยืมเงินกัน และผู้กู้ยืมยอมรับเอาสิ่งของ หรือทรัพย์สินอย่างอื่นแทนจำนวนเงินนั้นไซร้ ท่านให้คิดเป็นหนี้เงินค้างชำระโดยจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของ หรือทรัพย์สินนั้นในเวลาและ ณ สถานที่ส่งมอบ

ถ้าทำสัญญากู้ยืมเงินกันและผู้ให้กู้ยืมยอมรับเอาสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นการชำระหนี้แทนเงินที่กู้ยืมไซร้ หนี้อันระงับไปเพราะการชำระเช่นนั้น ท่านให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของ หรือทรัพย์สินนั้นในเวลาและ ณ สถานที่ส่งมอบ

ความตกลงกันอย่างใด ๆ ขัดกับข้อความดั่งกล่าวมานี้ท่านว่าเป็นโมฆะ

๓.๕.๒ การรับรู้รายการทางบัญชีและภาษีที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ให้กู้
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	๑. บันทึกรับรู้ดอกเบี้ยรับ เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีจ่ายสด) หรือรายได้ดอกเบี้ยค้างรับ (กรณีค้างชำระ) เครดิต รายได้ดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ยืม ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๒๙ กิจการจะรับรู้ดอกเบี้ยรับตามเกณฑ์คงค้าง เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ (๑) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๒) สามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ ๒. เมื่อชำระหนี้ (กรณีล้างหนี้ค้างชำระ) เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร เครดิต รายได้ดอกเบี้ยค้างรับ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ยืมตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีธุรกิจเฉพาะ	เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ (รวมภาษีท้องถิ่น) จากดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ยืม (กิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ตามมาตรา ๙๑/๒ (๕)) ในอัตราร้อยละ ๓.๓
๔. อากรแสตมป์	- ผู้ให้กู้ต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๕ โดยคำนวณจากทุกจำนวน ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งยอดเงินที่กู้ยืม ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท - ค่าอากรแสตมป์ตามลักษณะแห่งตราสารนี้ เมื่อคำนวณแล้วเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เสีย ๑๐,๐๐๐ บาท

๓.๖ รายได้จากการรับผลิตงานตามสั่ง

๓.๖.๑ สัญญาจ้างทำของ

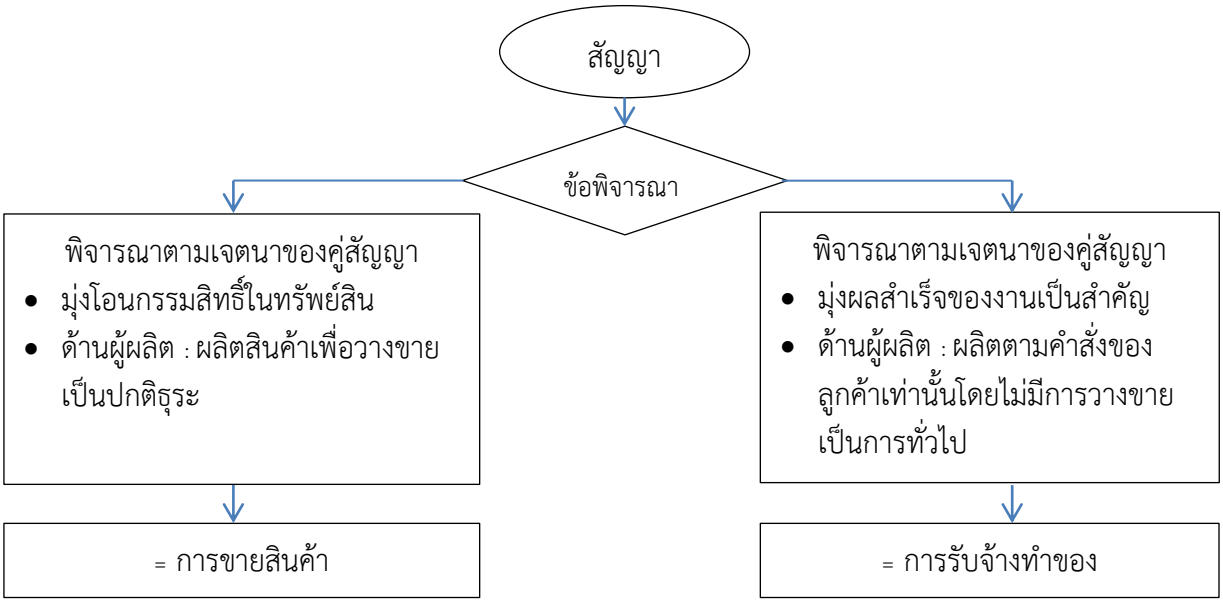

แนววินิจฉัยตามข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/๓๖๓๖๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้อธิบายการพิจารณาชนิดของสัญญา ไว้ดังนี้

“๑. สัญญาซื้อขายนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ขาย โอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคาทรัพย์สินให้แก่ผู้ขายตามมาตรา ๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์[๑๐]

๒. สัญญารับจ้างทำของนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จ ให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ว่าจ้างและผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จของงานที่ทำนั้น ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์[๑๑]

๓. การพิจารณาชนิดของสัญญา จะไม่พิจารณาตามชื่อที่คู่สัญญาระบุไว้แต่พิจารณาตามเจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญา ซึ่งอาจปรากฏจากข้อความตอนหนึ่งตอนใดในสัญญาหรือปรากฏจากทางปฏิบัติของคู่สัญญาก็ได้ การซื้อขายและการรับจ้างทำของจึงต่างกันที่การซื้อขายมุ่งถึงการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ส่วนการรับจ้างทำของมุ่งถึงการทำงานและผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ซึ่งผลสำเร็จของงานอาจปรากฏออกมาเป็นทรัพย์สิ่งของหรือไม่ก็ได้ เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๓๗/๒๕๒๐ โจทก์ทำเสาไฟฟ้าคอนกรีตอัดแรงส่งแก่การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สัญญาที่โจทก์ทำกับการไฟฟ้าทั้งสองระบุว่าเป็นหนังสือสัญญาซื้อขาย ข้อความในหนังสือสัญญาแสดงให้เห็นว่าคู่สัญญามีเจตนามุ่งจะให้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์เพื่อตอบแทนการใช้ราคา มิใช่มุ่งหวังในผลสำเร็จในการงาน แม้ข้อความในสัญญาจะได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะของทรัพย์ที่จะต้องส่งมอบว่าจะต้องเป็นไปตามแบบและรายการแนบท้ายสัญญาก็เห็นได้ว่าเป็นการกำหนดรายละเอียดไว้เป็น

---

[๑๐] ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “มาตรา ๔๕๓ อันว่าซื้อขายนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ขาย โอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคาทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย”

[๑๑] ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “มาตรา ๕๘๗ อันว่าจ้างทำของนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้รับจ้าง ตกลงจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่ บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น”

เงื่อนไขในการรับซื้อสัญญาดังกล่าว จึงเข้าลักษณะสัญญาซื้อขาย หาใช่สัญญาจ้างทำของไม่ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๖๙ - ๒๑๗๐/๒๕๓๔ วินิจฉัยว่า การที่โจทก์ขายคอนกรีตผสมเสร็จให้ลูกค้าโดยผสมตามสูตรและอัตราส่วนของลูกค้านั้นเป็นสัญญาซื้อขายเพราะคู่สัญญามิได้หวังผลสำเร็จในการงานอันเป็นสาระสำคัญที่จะให้เป็นสัญญาจ้างทำของ

๔. การพิจารณาสัมภาระกับการงานที่รับทำจนสำเร็จนั้นสิ่งไหนสำคัญกว่ากันในเรื่องสัญญาซื้อขายกับสัญญาจ้างทำของ มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๘/๒๕๓๐ ได้วินิจฉัยข้อแตกต่างระหว่างการซื้อขายและการรับจ้างทำของนั้น หาได้อยู่ที่เจตนาและกริยาของคู่กรณีที่ประพฤติต่อกันแต่ประการเดียวไม่ แต่ความสำคัญอยู่ที่ว่า สัมภาระกับการงานที่รับทำจนสำเร็จนั้นสิ่งไหนสำคัญกว่ากัน ถ้าการงานที่รับทำจนสำเร็จสำคัญกว่าสัมภาระก็เป็นรับจ้างทำของ แต่ถ้าไม่สำคัญกว่าก็เป็นการซื้อขาย”

๓.๖.๒ ข้อหารือ กรณีถือเป็นการรับจ้างทำของ

อ้างตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

<u>กรณีตัวอย่าง</u>

(๑) การพิจารณาข้อตกลงทางการค้าว่า เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือการจ้างทำของจะต้องพิจารณาตามเจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญาว่า คู่สัญญามุ่งที่จะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือมุ่งถึงการทำงานและผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่า การประกอบกิจการของบริษัท ว. จะผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าเท่านั้นโดยไม่มีการวางจำหน่ายเป็นการทั่วไปไม่ว่าจะใช้วัตถุดิบของบริษัท ว. หรือของผู้ว่าจ้างก็ตาม และไม่สามารถผลิตแม่พิมพ์ที่จับยึดชิ้นงานตามแบบของลูกค้ารายหนึ่งไปจำหน่ายให้กับลูกค้าอีกรายหนึ่งได้ เนื่องจากเป็นความลับทางการค้าของลูกค้ารายนั้นๆ จึงเป็นการมุ่งถึงผลสำเร็จของงานที่ทำ ถือเป็นการรับจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้แก่บริษัท ว. ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘ (๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/๕๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

(๒) กรณี หากโรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) มิได้ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ แต่รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) กำหนด กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) จ่ายค่าจ้างให้แก่โรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) ห้างฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘(๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

กรณี หากโรงงานฯ ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ ต่อมาได้รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ กำหนด โดยใช้วัตถุดิบของโรงงานฯ ผู้รับจ้าง กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่อย่างใด

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๒๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑)

๓.๖.๓ การรับรู้รายการทางบัญชี และภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

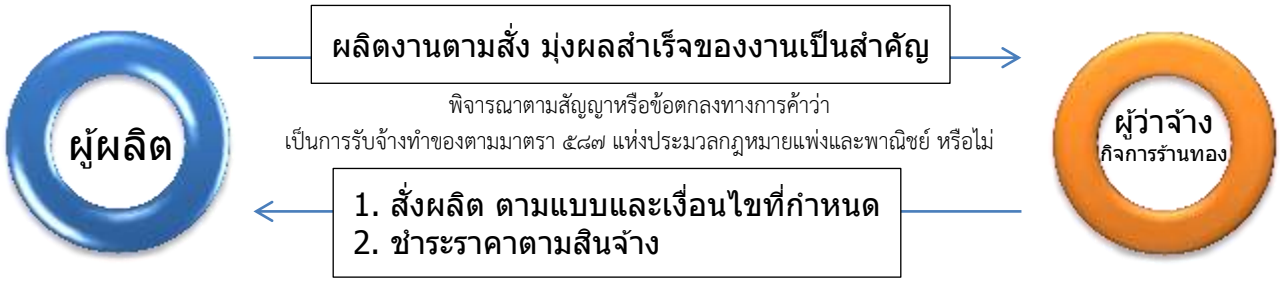

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ผลิต
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร หรือลูกหนี้การค้า เครดิต รายได้จากการให้บริการ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๒๐ กิจการต้องรับรู้รายการรายได้จากการให้บริการเป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้ (๑) สามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๓) สามารถวัดขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานได้ อย่างน่าเชื่อถือ (๔) สามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วและต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อทำให้รายการนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างน่าเชื่อถือ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากรายได้จากการให้บริการตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	เมื่อผู้จ่ายเงิน (ผู้ว่าจ้าง) ที่เป็นนิติบุคคลจ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับเงิน (ผู้รับจ้าง) ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ว่าจ้าง ในวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าจะเกิดกรณีใดก่อน ๒. จัดทำใบกำกับภาษี ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย
๕. อากรแสตมป์	ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้าง ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท

๓.๗ รายได้จากการรับซื้อฝากทอง (ได้แก่ ทองคำแท่ง ทองรูปพรรณเก่า)

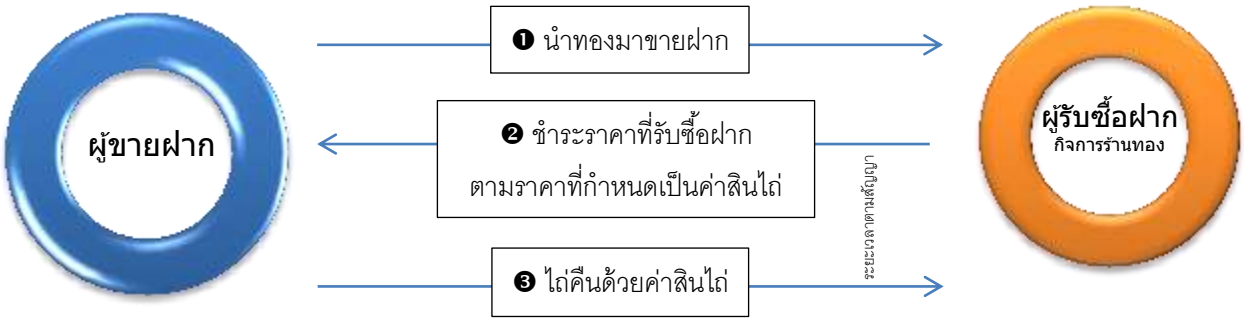

๓.๗.๑ สัญญาขายฝากประเภทสังหาริมทรัพย์

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๙๑ อันว่าขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์นั้นคืนได้

มาตรา ๔๙๔ ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิไถ่ทรัพย์สินซึ่งขายฝากเมื่อพ้น เวลาดั่งจะกล่าวต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ กำหนดสิบปีนับแต่เวลาซื้อขาย

(๒) ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ กำหนดสามปีนับแต่เวลาซื้อขาย

มาตรา ๔๙๗ สิทธิในการไถ่ทรัพย์สินนั้น จะพึงใช้ได้แต่บุคคลเหล่านี้คือ

(๑) ผู้ขายเดิม หรือทายาทของผู้ขายเดิม หรือ

(๒) ผู้รับโอนสิทธินั้น หรือ

(๓) บุคคลซึ่งในสัญญายอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ไถ่ได้

มาตรา ๔๙๙ สินไถ่นั้น ถ้าไม่ได้กำหนดกันไว้ว่าเท่าใดไซร้ ท่านให้ไถ่ตามราคาที่ขายฝาก

ถ้าปรากฏในเวลาไถ่ว่าสินไถ่หรือราคาขายฝากที่กำหนดไว้สูงกว่า ราคาขายฝากที่แท้จริงเกินอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี ให้ไถ่ได้ตามราคาขาย ฝากที่แท้จริงรวมประโยชน์ตอบแทนร้อยละสิบห้าต่อปี

๓.๗.๒ ภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านกิจการร้านทอง (ผู้รับซื้อฝาก)
๑. ลักษณะธุรกิจ	โดยทั่วไป กิจการการร้านทอง (ผู้รับซื้อฝาก) จะกำหนดราคารับซื้อฝากหรือที่เรียกว่า “สินไถ่” ตามข้อตกลงระหว่างคู่สัญญา ซึ่งส่วนใหญ่มี ๒ วิธี คือ วิธีที่ ๑ กำหนดราคาตามคุณภาพทองที่รับซื้อ เช่น กรณีรับซื้อฝากทองรูปพรรณ คำนวณจาก ราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศประจำวัน (คิดตามน้ำหนัก) หัก ค่าสูญเสีย (เช่น ตำหนิ น้ำหนักทองที่ขาด) บวก ดอกเบี้ยรับที่คำนวณตามระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาขายฝาก วิธีที่ ๒ กำหนดราคาตามราคาทองที่ผู้ขายฝากได้ตกลงกับผู้ซื้อฝาก (ซึ่งอาจต่ำกว่าราคาทองตามท้องตลาด กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ขายฝากสามารถไถ่คืนได้โดยง่าย) บวกด้วยดอกเบี้ยรับที่คำนวณตามระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาขายฝาก

รายการ	รายละเอียดด้านกิจการร้านทอง (ผู้รับซื้อฝาก)
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	<u>การรับซื้อฝาก</u> เมื่อรับซื้อฝากจะถือว่า กิจการร้านทองได้การซื้อสินค้าในราคาที่ได้ตกลงกันตามสัญญา กิจการร้านทองต้องรับรู้ทองที่รับซื้อเป็นสินค้าคงเหลือตามเกณฑ์สิทธิ <u>การไถ่คืน</u> เมื่อผู้ขายฝากมาไถ่คืนจะถือเป็นกิจการร้านทองได้ขายสินค้า ต้องรับรู้การขายและรับรู้เป็นต้นทุนซื้อสินค้าในวันที่มีการขาย (ไถ่คืน) ตามเกณฑ์สิทธิ
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	เมื่อผู้ขายฝากมาไถ่ถอนจะถือว่ากิจการร้านทองขายสินค้า หากกิจการร้านทองมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าด้วย ย่อมได้สิทธิไม่ต้องนำค่าตอบแทนที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าทองรูปพรรณ มารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๑๔) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ กิจการร้านทอง (ผู้รับซื้อฝาก) จึงต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ขายฝากที่มาไถ่คืน รวมทั้ง ต้องจัดทำใบกำกับภาษี และรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่นเดียวกับตาม ๓.๑ ทั้งนี้ หากกิจการร้านทอง (ผู้รับซื้อฝาก) ได้รับค่าตอบแทนใดๆ จากผู้ขายฝากก่อนกำหนดการไถ่คืน ถือว่า เป็นการได้รับชำระราคาเป็นบางส่วนก่อนการส่งมอบกรรมสิทธิ์ในสินค้า จึงต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ขายฝากด้วย

ด้านต้นทุนและรายจ่าย

๓.๘ ซื้อสินค้า (ได้แก่ ทองคำแท่ง ทองรูปพรรณใหม่ และทองรูปพรรณเก่า) และสินค้าคงเหลือ

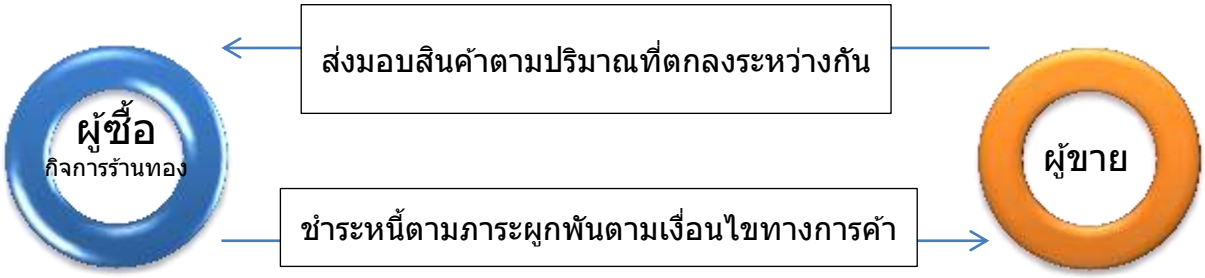

การบันทึกบัญชีด้านกิจการร้านทอง (เมื่อรับมอบสินค้า)

เดบิต ซื้อสินค้า

เครดิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีจ่ายสด)

หรือเจ้าหนี้การค้า (กรณีจ่ายเชื่อ)

การบันทึกบัญชีด้านผู้ขายที่เป็นนิติบุคคล (เมื่อส่งมอบสินค้า)

เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด)

หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ)

เครดิต รายได้จากการขาย

๓.๘.๑ ประเภทการซื้อสินค้า

(๑) ทองแท่งและทองรูปพรรณใหม่

ร้านค้าปลีกทองจะซื้อทองแท่งหรือทองรูปพรรณใหม่จากร้านค้าส่งทองที่เป็นผู้ผลิตทองรูปพรรณซึ่งผ่านการตรวจสอบมาตรฐานความบริสุทธิ์ทองรูปพรรณจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) จากราคาขายตามประกาศของสมาคมค้าทองคำ

(๒) ทองรูปพรรณเก่า

ในการรับซื้อทองรูปพรรณเก่า ผู้รับซื้อ (ผู้ค้าส่งหรือผู้ค้าปลีก) จะทำการพิสูจน์คุณภาพทองที่รับซื้อโดยพิจารณาจากน้ำหนักสุทธิคงเหลือ ตำหนิ ลักษณะ และลาย เพื่อนำมาคำนวณราคารับซื้อสุทธิ

ราคารับซื้อทองรูปพรรณเก่าสุทธิ ถือเป็นต้นทุนในการซื้อสินค้าของผู้รับซื้อ โดยคำนวณได้จาก

ราคารับซื้อทองรูปพรรณเก่าสุทธิ = ราคารับซื้อทองรูปพรรณเก่า หัก ค่าใช้จ่ายในการหลอมเป็นทองแท่ง

- ราคารับซื้อทองรูปพรรณเก่า: คำนวณจากน้ำหนักทองตามที่ชั่งได้จริง (เช่น ทองรูปพรรณ ๑ บาท โดยปกติมีน้ำหนัก ๑๕.๑๖ กรัม เมื่อนำมาชั่งจริงอาจมีทองที่สูญเสียไป จึงทำให้น้ำหนักทองที่รับซื้อจริงน้อยกว่า ๑๕.๑๖ กรัม) คูณ ราคารับซื้อทองแท่งตามที่สมาคมประกาศในวันที่ส่งมอบทอง
- ค่าใช้จ่ายในการหลอมเป็นทองแท่ง: โดยทั่วไปในทางธุรกิจจะคำนวณจากร้อยละ ๑.๘ ของราคารับซื้อทองแท่งตามที่สมาคมประกาศในวันที่ส่งมอบทอง

<u>เอกสารประกอบการลงบัญชีและพิสูจน์การซื้อ</u>

ผู้นำทองรูปพรรณเก่ามาแลกเปลี่ยนถือว่าเป็นการขายทองรูปพรรณเก่า มีหน้าที่ต้องออกเอกสารหลักฐานแสดงปริมาณและมูลค่าที่ขายให้แก่กิจการร้านทองผู้ซื้อทองรูปพรรณเก่า ดังนี้

๑) กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องออกเอกสารหลักฐานเป็นใบกำกับภาษี และใบเสร็จรับเงินให้แก่กิจการร้านทองที่รับซื้อ

๒) กรณีมิได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องออกเอกสารหลักฐานเป็นใบเสร็จรับเงิน หรือใบรับ ตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่กิจการร้านทองที่รับซื้อ

หากผู้นำทองรูปพรรณเก่ามาแลกเปลี่ยนไม่สามารถออกเอกสารหลักฐานตาม ๒) ได้ กิจการร้านทองที่รับซื้อต้องจัดทำเอกสารการรับซื้อทองเก่าที่แสดงปริมาณและมูลค่าที่รับซื้อ เพื่อเป็นเอกสารหลักฐานในการบันทึกบัญชีและในการเสียภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง ตามรายละเอียดในหัวข้อ ๓.๑๐

๓.๘.๒ การรับรู้รายการบัญชีและภาษีที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านกิจการร้านทอง (ผู้ซื้อ)
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ ● ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วย ต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ (อาทิ การซื้อทองคำแท่ง ทองรูปพรรณใหม่ ทองรูปพรรณเก่า) ต้นทุนแปลงสภาพ (ได้แก่ ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต) และ ต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ● เมื่อมีการขายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือนั้นต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง ● สินค้าคงเหลือต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ แล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย (มาตรา ๖๕ ทวิ (๖))
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	หากผู้ขายทองให้กิจการร้านทองเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ๑. กิจการร้านทองต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ขายทอง (โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่รับมอบสินค้า หรือวันที่ได้ชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าจะเกิดกรณีใดก่อน) ๒. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีซื้อ และและรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

๓.๙ รายจ่ายในการจ้างช่างทอง

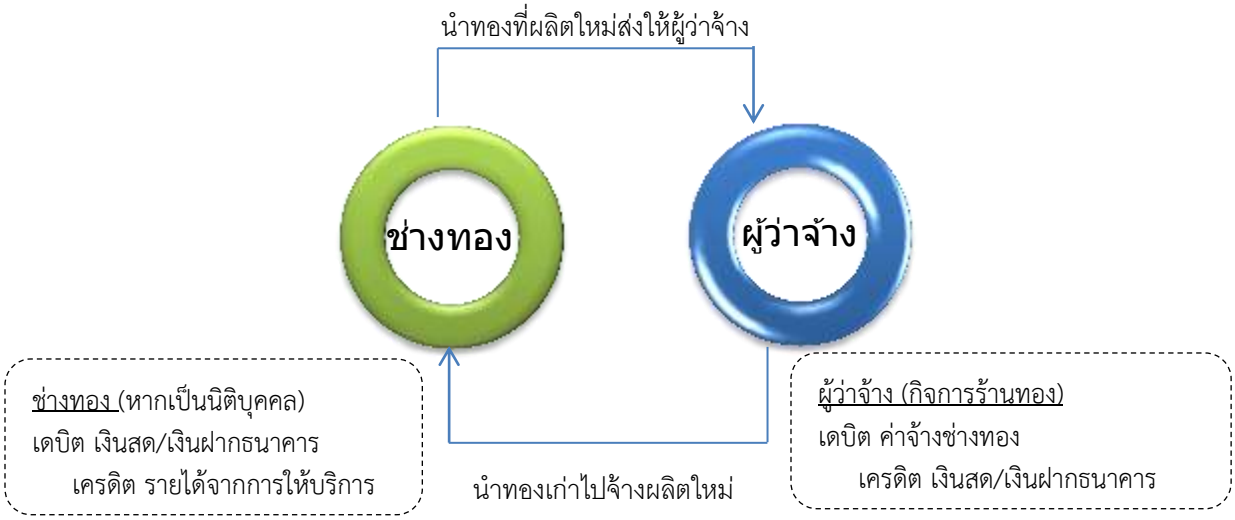

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ว่าจ้าง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	ถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ ● ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วย ต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ ต้นทุนแปลงสภาพ (ได้แก่ ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต) และ ต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ● เมื่อมีการขายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือนั้นต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	เมื่อผู้จ่ายเงิน (กิจการร้านทองผู้ว่าจ้างที่เป็นนิติบุคคล) จ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ช่างทอง ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	หากช่างทองเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ๑. กิจการร้านทองต้องเรียกใบกำกับภาษีจากช่างทองตามจำนวนเงินที่จ่ายค่าจ้างรวมค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่ว่าจะเกิดกรณีใดก่อน) ๒. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีซื้อ
๕. อากรแสตมป์	กรณีมีการทำสัญญาว่าจ้าง - ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้าง ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท

๓.๑๐ ค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่มีใบเสร็จรับเงิน

๓.๑๐.๑ หลักเกณฑ์ที่จะถือเป็นรายจ่ายทางภาษีได้

ด้วยตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย และกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร ต้องจัดทำบัญชีให้ครบถ้วนถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ประกอบกับ ตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ และประกาศกรมทะเบียนการค้าเรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๔ ข้อ ๘ ได้กำหนดประเภทของเอกสารที่ใช้ประกอบการลงบัญชีไว้ ๓ ประเภท คือ

(๑) เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยบุคคลภายนอก

(๒) เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อออกให้แก่บุคคลภายนอก

(๓) เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อใช้ในกิจการของตนเอง

โดยทั่วไป**เอกสารที่ใช้ประกอบการลงบัญชีทั้งสามประเภทข้างต้นสามารถเป็นรายจ่ายได้ในทางภาษีอากร** ได้แก่ ใบกำกับภาษี (กรณีผู้ขายหรือให้บริการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม) ใบรับตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบเสร็จรับเงินที่มีรายการสมบูรณ์ ซึ่งผู้รับเงินค่าสินค้าหรือบริการมีหน้าที่ต้องออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้จ่ายเงินค่าสินค้าหรือบริการในแต่ละคราว และผู้จ่ายเงินค่าสินค้าหรือบริการสามารถร้องขอให้ผู้รับเงินค่าสินค้าหรือบริการออกหลักฐานการรับเงินได้ด้วยเช่นกัน

แต่มักพบปัญหาว่า เอกสารที่ใช้ประกอบการลงบัญชีในบางกรณีไม่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ ทั้งที่กิจการได้มีรายจ่ายจริง เนื่องด้วยผู้รับเงินค่าสินค้าหรือบริการไม่สามารถออกเอกสารหลักฐานแสดงการรับเงินให้ได้ กรณีนี้สามารถแก้ปัญหาได้โดยกิจการร้านทองหรือผู้รับเงิน (แล้วแต่กรณี) ต้องจัดเอกสารแสดงรายการ ปริมาณ และมูลค่าที่ได้จ่ายจริง ตามเอกสารดังต่อไปนี้ **(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน “คู่มือการจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชีที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้”)**

- ใบสำคัญรับเงิน ออกโดยผู้รับเงินหรือกิจการร้านทอง หรือ
- ใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน ออกโดยกิจการร้านทอง

๓.๑๐.๒ การรับรู้รายการทางบัญชี และภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง (เฉพาะกรณีที่เข้าหลักเกณฑ์ตาม ๓.๙.๑)

รายการ	รายละเอียดด้านกิจการร้านทอง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของสินค้าคงเหลือ แล้วแต่กรณี ดังนี้ ๑. กิจการต้องรับรู้ค่าใช้จ่าย ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เมื่อ ● ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตลดลงเนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน ● กิจการสามารถวัดค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือ ● การรับรู้ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นพร้อมกับการรับรู้ การเพิ่มขึ้นของหนี้สินหรือการลดลงของสินทรัพย์ ๒. กิจการต้องรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ ดังนี้ ● ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วย ต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ (อาทิ การซื้อทองคำแท่ง ทองรูปพรรณ) ต้นทุนแปลงสภาพ (ได้แก่ ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต) และต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ● เมื่อมีการขายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือนั้นต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้าหรือรายจ่ายตามเกณฑ์สิทธิ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	หากเป็นกรณีการจ่ายค่าบริการหรือค่าจ้างทำของ ให้พิจารณาตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	กรณีกิจการร้านทองได้จ่ายค่าสินค้า/บริการให้ผู้รับเงินที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ● กิจการจะต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ขายสินค้า/ให้บริการทุกกรณี จึงจะถือเป็นหลักฐานในการลงรายจ่ายได้ ● เฉพาะกรณีนี้ ไม่สมควรใช้ใบรับ ตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ หรือใบสำคัญรับเงิน หรือใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน มาแทนใบกำกับภาษีของผู้ขายสินค้า/ให้บริการ
๕. อากรแสตมป์	เสียอากรแสตมป์ เฉพาะกรณีมีการทำสัญญาหรือตราสาร (๒๘ ลักษณะตราสาร) ตามที่บัญญัติในประมวลรัษฎากร ในหมวด ๖ อากรแสตมป์ เช่น สัญญาเช่า สัญญาจ้างทำของ สัญญากู้ยืม เป็นต้น

๓.๑๑ รายจ่ายเกี่ยวกับผลความเสียหายจากสินค้าประเภททองคำ

เช่น ค่าสูญเสียจากการหลอมทองเก่า ค่าเสียหายจากทองปลอม เป็นต้น

รายการ	รายละเอียดด้านกิจการร้านทอง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	กิจการต้องรับรู้ค่าใช้จ่าย ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เมื่อ ● ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตลดลงเนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน ● กิจการสามารถวัดค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือ ● การรับรู้ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นพร้อมกับการรับรู้การเพิ่มขึ้นของหนี้สินหรือการลดลงของสินทรัพย์
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. กรณีค่าสูญเสียจากการหลอมทองเก่า ให้รับรู้เป็นรายจ่ายตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) โดยมีการจัดทำบัญชีรายการส่วนสูญเสีย ประกอบด้วย ชนิด ปริมาณหรือน้ำหนัก มูลค่า และสาเหตุของการสูญเสีย เป็นเอกสารทางบัญชี ๒. กรณีทองปลอม ซึ่งเป็นสินค้าที่ไม่สามารถจำหน่ายได้ ต้องดำเนินการขออนุมัติทำลายตามวิธีดังต่อไปนี้ จึงมีสิทธินำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๑๓) และ (๑๔) ● แจ้งการทำลายทองปลอม ให้สรรพากรพื้นที่ในท้องที่ที่รับผิดชอบทราบล่วงหน้าเป็นเวลา ๓๐ วันก่อนวันทำลาย ทั้งนี้ ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๗๙/๒๕๔๑ฯ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ● มีเอกสารและหลักฐานที่ชัดแจ้งสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีการทำลายสินค้าดังกล่าวจริง

๔. การปฏิบัติหน้าที่อื่นของกิจการร้านทองตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่น

๔.๑ ตามประมวลรัษฎากร

๔.๑.๒ การจดแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ

สำหรับกิจการร้านทองที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่มีความประสงค์จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าหรือการขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณ โดยยื่นแบบแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ (ภ.พ.๐๑.๓) ผ่านสรรพากรพื้นที่ (เอกสารหน้า ๔๘) ทั้งนี้ ทองคำดังกล่าวต้องมีน้ำหนักเนื้อทองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๖.๕ และต้องจัดทำรายงานค้าทองคำด้วย (เอกสารหน้า ๔๙)

(พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๐)

๔.๑.๒ การจัดทำใบกำกับภาษี

(๑) ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป (มาตรา ๘๖/๔)

ใบกำกับภาษี ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑.๑) คำว่า "ใบกำกับภาษี" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด

(๑.๒) ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และรายการสถานประกอบการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออก

(๑.๓) ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และรายการสถานประกอบการของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

ทั้งนี้ กรมสรรพากรได้ออกคำชี้แจงกรมสรรพากรเรื่อง การระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ มีรายละเอียดดังนี้

- <u>กรณีผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม</u>

- ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการไม่ต้องระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้นไว้ในใบกำกับภาษีแต่อย่างใด
- ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ต้องแจ้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของตนเองให้แก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการแต่อย่างใด

- <u>กรณีผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม</u>

- ต้องแจ้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและรายการสถานประกอบการที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการของตนเอง เมื่อมีการซื้อสินค้าหรือรับบริการ เพื่อผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการจะได้ระบุรายการดังกล่าวให้ครบถ้วนในใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป
- ถ้ามิได้แจ้งรายการดังกล่าวและได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปซึ่งไม่มีรายการดังกล่าวนั้น ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีนั้นถือเป็นภาษีซื้อต้องห้าม ไม่สามารถนำไปใช้ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ และถ้าการที่ไม่ได้แจ้งรายการดังกล่าวนั้นมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรก็จะต้องรับผิดตามกฎหมายต่อไป
- กรณีผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนได้แจ้งให้ลูกค้าซึ่งเป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการแจ้งรายการเกี่ยวกับเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร โดยวิธีปิดเป็นประกาศ

หรือแจ้งให้ลูกค้าทราบเป็นการทั่วไปหรือเป็นรายบุคคล หรือแจ้งโดยวิธีการอื่นใดแล้ว เช่น ข้อความที่ปิดประกาศในสถานประกอบการ หนังสือแจ้งลูกค้ารายบุคคล หรือข้อความประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์หรือบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นใด หากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ได้แจ้งรายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรให้ทราบ หรือแจ้งว่าไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการได้ออกใบกำกับภาษีโดยไม่ระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการไว้ในใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ถือได้ว่าผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการมิได้มีเจตนาที่จะออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปที่มีรายการไม่ครบถ้วนตามกฎหมายแต่อย่างใด

(๑.๔) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่ม ถ้ามี

(๑.๕) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ

(๑.๖) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้าและหรือของบริการให้ชัดแจ้ง

(๑.๗) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

(๑.๘) ข้อความอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไว้ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๙) เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

อนึ่ง ตามความใน (๑.๘) สำหรับกิจการร้านทองที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าด้วย ได้สิทธิไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณมารวมคำนวณมูลค่าของฐาน[๑๒] จึงต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยจะต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้[๑๓] ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

๑) ราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒) ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ

๓) ผลต่างระหว่างราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ๑) กับราคาซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม ๒)

๔) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก ๓)

๕) หมายเลขลำดับของใบรับที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่หากผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีด้วย ไม่ต้องระบุหมายเลขลำดับของใบรับ

๖) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ข้อความตาม ๑) ถึง ๖) จะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

---

[๑๒] ตามมาตรา ๗๙ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๑๔) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐) เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

[๑๓] ตามตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๖ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๙) เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

กิจการ
ร้านทอง

บริษัท กิจการร้านทอง จำกัด

ที่อยู่ xx แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ
โทร. 038-151224-5 แฟกซ์ 038-151077
www.กิจการร้านทอง.com E-mail : กิจการ@ร้านทอง.com

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร xxxxxxxxxxxxx /สำนักงานใหญ่

ต้นฉบับ
ใบกำกับภาษี/ใบส่งสินค้า

รหัสลูกค้า Customer No.:
เลขประจำตัวผู้เสียภาษี Tax ID. NO. :
☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่ .....
ชื่อลูกค้า/ที่อยู่ Customer Name/Address :

เลขที่ใบสั่งซื้อ P/O No.
ผู้สั่งซื้อ Purchaser

เลขที่ใบกำกับภาษี Tax Invoice No :
วันที่ Date :
เงื่อนไข Method:
ครบกำหนด Due Date :

ลำดับ	รหัสสินค้า/รายละเอียด	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
1.	ทองรูปพรรณ .....% 1 บาท รวมค่ากำเหน็จ หมายเหตุ ราคาทองรูปพรรณประจำวัน ทองคำแท่งซื้อเข้า บาทละ บาท ทองคำแท่งขายออก บาทละ บาท ทองรูปพรรณรับซื้อคืน บาทละ บาท ทองรูปพรรณรับซื้อคืน กรัมละ บาท			

ตัวอย่าง

หมายเหตุ : 1. การชำระหนี้ตามใบส่งสินค้านี้ ผู้ซื้อต้องชำระภายใน 14 วัน นับแต่วันส่งมอบ และ ให้ถือตามราคาทองคำ ณ วันที่จ่ายหนี้ หากราคา ณ วันจ่ายหนี้ไม่เท่ากับหนี้ตามใบส่งของนี้ ให้ผู้ซื้อชำระในมูลหนี้ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง แล้วแต่กรณี 2. การชำระเงินเกินกำหนดการชำระเงิน บริษัท ฯ จะคิดดอกเบี้ยในอัตรา 1.25% ต่อเดือน	ราคาทองรูปพรรณรวมค่ากำเหน็จ หัก ราคาทองรูปพรรณรับซื้อคืนประจำวัน มูลค่าฐานภาษี ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%	
	รวมรับเงิน ทั้งสิ้น	

ได้รับสินค้าข้างต้นครบถ้วนถูกต้องเรียบร้อยแล้ว และได้รับต้นฉบับใบกำกับภาษี พร้อมยอมรับข้อตกลงตามใบกำกับสินค้านี้ ..... ผู้รับของ/Received by วันที่/Date...../...../.....	..... ผู้ส่งของ/Delivery วันที่/Date...../...../.....	**ในนามบริษัท กิจการร้านทอง จำกัด** ..... ผู้มีอำนาจลงนาม/Authorized Signature วันที่/Date...../...../.....

(๒) ใบกำกับภาษีอย่างย่อ (มาตรา ๘๖/๖)

(๒.๑) ผู้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ได้แก่ ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ซึ่งเป็นกิจการค้าปลีกต้องมีลักษณะหรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้[๑๔] ดังต่อไปนี้

(๒.๑.๑) เป็นการขายสินค้าที่ผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงและได้ขายในปริมาณซึ่งตามปกติวิสัยของผู้บริโภคนั้นจะนำสินค้าไปบริโภคหรือใช้สอยโดยมิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อไป

(๒.๑.๒) การให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

(๒.๑.๓) ผู้ประกอบการตาม (๒.๑.๑) และ (๒.๑.๒) ต้องจัดทำใบกำกับภาษีเต็มรูปและสำเนาใบกำกับภาษี ซึ่งมีรายการครบถ้วนตาม ๔.๑.๒ (๑) หากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเรียกร้อง พร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

(๒.๒) ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๒.๒.๑) คำว่า "ใบกำกับภาษีอย่างย่อ" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด

(๒.๒.๒) ชื่อ หรือชื่อย่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี

(๒.๒.๓) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่ม ถ้ามี

(๒.๒.๔) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ

(๒.๒.๕) ราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว

(๒.๒.๖) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

(๒.๒.๗) ข้อความอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๕) เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

อนึ่ง ตามความใน (๒.๒.๗) สำหรับกิจการร้านทองที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าด้วย ได้สิทธิไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณ มารวมคำนวณค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องระบุความดังต่อไปนี้[๑๕] ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วย

๑) ราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จ แต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒) ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ

๓) ผลต่างระหว่างราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จ แต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ๑) กับราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม ๒)

๔) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก ๓)

---

[๑๔] ตามข้อ ๒ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๒) เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ให้เป็นกิจการค้าปลีกตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

[๑๕] ตามข้อ ๓ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๕) เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

๕) หมายเลขลำดับของใบรับที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่หากผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีด้วย ไม่ต้องระบุหมายเลขลำดับของใบรับ

๖) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ข้อความตาม ๑) ถึง ๖) จะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

บริษัท กิจการร้านทอง จำกัด
เลขประจำตัวผู้เสียภาษี xxxxxxxxxxxxx /สำนักงานใหญ่
ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี
เลขที่ วันที่

รายการ	จำนวน	ราคารวมภาษีมูลค่าเพิ่ม
ทองรูปพรรณ .....% ๑ บาท	๑ เส้น	๒๐,๖๑๗.๔๓
ราคาทองรูปพรรณรวมค่ากำเหน็จ		๒๐,๕๕๐.๐๐
หัก ราคาทองรูปพรรณรับซื้อคืนประจำวัน		๑๙,๕๘๖.๗๒
มูลค่าฐานภาษีสุทธิ		๙๖๓.๒๘
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗%		๖๗.๔๓
รวมเงินสุทธิ		๒๐,๖๑๗.๔๓

๔.๑.๓ รายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๑) รายงานภาษีขาย

กิจการร้านทองที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าด้วย ซึ่งได้สิทธิไม่ต้องนำค่าตอบแทนที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี ต้องจัดทำรายงานภาษีขายโดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๑๐๔) เรื่อง กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำรายงานแตกต่างไปจากรายงานตามมาตรา ๘๗ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี (ตามเอกสารหน้า ๕๐)

ใบกำกับภาษี		ชื่อผู้ซื้อ	รายการสินค้า	ราคาขาย	มูลค่าของฐานภาษีที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ	มูลค่าของฐานภาษีที่ต้องเสียภาษี	ภาษีมูลค่าเพิ่ม
วัน เดือน ปี	เล่มที่/เลขที่			ทองรูปพรรณ			
				๒๐,๕๕๐.๐๐	๑๙,๕๘๖.๗๒	๙๖๓.๒๘	๖๗.๔๓

ราคาทองรูปพรรณรวมค่ากำเหน็จ	๒๐,๕๕๐.๐๐
หัก ราคาทองรูปพรรณรับซื้อคืนประจำวัน	๑๙,๕๘๖.๗๒
มูลค่าฐานภาษีสุทธิ	๙๖๓.๒๘
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗%	๖๗.๔๓
รวมเงินสุทธิ	๒๐,๖๑๗.๔๓

(๒) รายงานภาษีซื้อ

ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบกำกับภาษี (ตามเอกสารหน้า ๕๑)

(๓) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ

ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาหรือจ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ (ตามเอกสารหน้า ๕๒)

๔.๑.๔ การเฉลี่ยภาษีซื้อ

กรณีกิจการร้านทองประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (เช่น การขายทองรูปพรรณ) และประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (เช่น การขายทองแท่ง[๑๖]) ต้องมีการเฉลี่ยภาษีซื้อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข[๑๗] ดังนี้

(๑) ภาษีซื้อของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยตรง
ให้ถือเป็นภาษีซื้อทั้งจำนวนของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ภาษีซื้อของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยตรง
ไม่นำภาษีซื้อทั้งจำนวนไปหักออกจากภาษีขาย แต่ให้นำไปรวมคำนวณเป็นมูลค่าต้นทุนทรัพย์สินหรือรายจ่ายของกิจการ

(๓) ภาษีซื้อที่ใช้ร่วมกันในกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ให้เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของแต่ละกิจการ (ตามข้อ ๒ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๙) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเฉลี่ยภาษีซื้อตามมาตรา ๘๒/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕)

ปีที่เริ่มมีรายได้ (๒๕x๐) (หมายถึง ปีแรกที่มีรายได้เกิดขึ้นจริงไม่น้อยกว่า ๖ เดือนภาษี) ให้นำภาษีซื้อที่เฉลี่ยได้ตามส่วนของประมาณการรายได้ของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมาหักออกจากภาษีขาย แต่ภาษีซื้อดังกล่าวจะต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของภาษีซื้อที่นำมาเฉลี่ย และเมื่อสิ้นปีของปีแรกที่เริ่มมีรายได้ ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริง

ปีที่ ๒ และปีต่อๆไป สามารถเลือกเฉลี่ยภาษีซื้อได้ ๒ วิธี ดังต่อไปนี้ (เมื่อได้เลือกปฏิบัติเป็นอย่างใดแล้ว ก็ให้ถือปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกันตลอดไป)

- วิธีที่ ๑ เฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา ของกิจการทั้งสองประเภท โดยไม่ต้องปรับปรุงภาษีซื้ออีกในภายหลัง หรือ

- วิธีที่ ๒ ปรับปรุงภาษีซื้อให้เป็นไปตามส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจริงทั้งปี ภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป หากพบว่า มีภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมเนื่องจากได้หักภาษีซื้อเกินกว่าภาษีซื้อที่หักได้จริง ให้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.พ.๓๐.๒ (ฉบับเดียว) ภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ของปีถัดไป

ทั้งนี้ ถ้ารายได้ของปีที่ผ่านมาของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของรายได้ของกิจการทั้งหมด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิเลือกนำภาษีซื้อทั้งจำนวนไปหักออกจากภาษีขาย หรือถ้ารายได้ของปีที่ผ่านมาของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของรายได้ของกิจการทั้งหมด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิเลือกไม่นำภาษีซื้อทั้งจำนวนไปหักออกจากภาษีขาย แต่ให้นำไปรวมคำนวณเป็นมูลค่าต้นทุนทรัพย์สินหรือรายจ่ายของกิจการ

---

[๑๖] ตามมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าหรือการขายทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน และพาลาเดียมเฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียน

[๑๗] ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๙) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเฉลี่ยภาษีซื้อตามมาตรา ๘๒/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

๔.๒ ตามกฎหมายอื่น

๔.๒.๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

บรรพ ๓ เอกเทศสัญญา

ลักษณะ ๑ ซื้อขาย

กรณีการซื้อขายทั่วไป ในหมวด ๑ ถึงหมวด ๓ และ

กรณีการซื้อขายเฉพาะบางอย่าง ได้แก่ การขายฝาก ในหมวด ๔ ส่วนที่ ๑

ลักษณะ ๗ จ้างทำของ

ลักษณะ ๙ ยืม

๔.๒.๒ กฎหมายของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๑) จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้ง ก่อนการทำธุรกรรมซื้อขายทองที่มีมูลค่าตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป

(๒) ให้รายงานต่อ ปปง. ในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป

๔.๒.๓ กฎหมาย และประกาศของกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าภายใน)

ตามประกาศสำนักคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่อง แนวทางปฏิบัติทางการค้าของผู้ประกอบธุรกิจร้านทองที่เป็นธรรม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับ

(๑) ราคาที่เป็นธรรม

(๒) น้ำหนักที่เป็นธรรม

(๓) กำหนดวันทำการเปิด-ปิดร้านค้าทอง

(๔) การจองซื้อทอง และ

(๕) ให้สมาคมค้าทองคำแจ้งราคาซื้อ ราคาจำหน่ายทองคำแท่ง ค่าพรีเมี่ยม และค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้สำนักคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการทราบทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง

๔.๒.๔ กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับ

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๔) และฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๖) เรื่อง ให้ทองรูปพรรณเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

- ข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตราสัญลักษณ์การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection Guarantee) พ.ศ. ๒๕๕๕ สำหรับผู้ผลิตทองรูปพรรณที่ผ่านการตรวจสอบปริมาณและความบริสุทธิ์จาก สคบ.

๔.๒.๕ กฎหมายของกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง)

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๔๗๔ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑) ความหมาย

“ของเก่า” หมายถึง ทรัพย์ที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์ที่ใช้แล้ว ทั้งนี้รวมถึงของโบราณด้วย”

(๒) ประเภท “การค้าของเก่า” ได้แก่

ก. ประเภทโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ข. ประเภทเพชร พลอย ทอง นาก เงิน หรืออัญมณี

ค. ประเภทรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ได้แก่ รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการและรถยนต์ส่วนบุคคล

ง. ประเภทอื่น ๆ เช่น รถจักรยานยนต์ ไม้เรือนเก่า ขวด เศษเหล็ก กระดาษ เป็นต้น

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตค้าของเก่า ประเภท เพชร พลอย ทอง นาค เงิน หรืออัญมณี ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท โดยใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี สิ้นสุดใบอนุญาตในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

(๔) สถานที่ให้บริการ

ที่ทำการปกครองอำเภอ หรือ ศูนย์บริการประชาชน (ชั้น ๑) สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (วังไชยา) ถนนนครสวรรค์ แขวงสี่แยกมหานาค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒-๓๕๖๙๕๗๖ และ ๐๒-๓๕๖๙๕๙๘

แบบแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ ภ.พ.01.3 ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่ ☐☐☐☐	ทะเบียนรับเลขที่..... สถานที่รับ..... วันเดือนปีที่รับ..... เจ้าหน้าที่ผู้รับ.....

ยื่นต่อ อธิบดีกรมสรรพากร ผ่าน ☐ สรรพากรพื้นที่.....

1. ชื่อผู้ประกอบการ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์ ☐☐☐☐☐ โทรศัพท์.....
ทะเบียนพาณิชย์/ทะเบียนนิติบุคคลเลขที่.....ลงวันที่.....
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อวันที่.....
เป็นสมาชิกของสมาคม.....
2. ใบอนุญาตค้าของเก่าฉบับที่.....เลขที่.....
3. ข้าพเจ้า.....ในฐานะ.....ของบริษัท/ห้าง/ร้าน
มีความประสงค์จดแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการนำเข้าหรือขายทองคำเฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียน ลงวันที่...
.....
4. ข้าพเจ้า.....ในฐานะ.....ของบริษัท/ห้าง/ร้าน
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสาขารวม.....แห่ง มีความประสงค์จดแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฯ ลงวันที่ .....
สำหรับสาขา ☐☐☐☐ สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์ ☐☐☐☐☐ โทรศัพท์.....
5. ชื่อสถานประกอบการที่จดแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำ.....
6. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่ง

☐ ยื่นแบบ ภ.พ.30 เป็นรายสถานประกอบการ

☐ ยื่นแบบ ภ.พ.30 รวมกัน ณ .....
โดยได้รับอนุมัติเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แจ้งไว้ข้างต้นเป็นรายการที่ถูกต้องสมบูรณ์ทุกประการ

ลงชื่อ..... เจ้าของ/หุ้นส่วนผู้จัดการ/กรรมการผู้จัดการ
( )

(โปรดดูรายละเอียดด้านหลัง)

รายงานค้าทองคำ

สำหรับผู้ประกอบการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการนำเข้าหรือขายทองคำ
เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียน)

ชื่อผู้ประกอบการ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

ชื่อสถานประกอบการ..... ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่.....

น้ำหนัก..... เปอร์เซ็นต์ทอง..... ลักษณะ.....

เลขที่ใบสำคัญ	วัน เดือน ปี	น้ำหนักทองคำรับ (กรัม)	น้ำหนักทองคำจ่าย (กรัม)			คงเหลือ	หมายเหตุ
			ขาย	ส่งสาขา	ส่งผลิต		

หมายเหตุ

1. ให้จัดทำรายงานค้าทองคำเป็นรายสถานประกอบการ และแยกความเปอร์เซ็นต์ทองในแต่ละลักษณะ
2. "น้ำหนัก" หมายถึง หน่วยนับเป็น "กรัม"
3. "เปอร์เซ็นต์ทอง" หมายถึง มูลค่าของเนื้อทองที่รับเข้าหรือจ่ายออก
4. "ลักษณะ" หมายถึง ทองคำที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณ มีลักษณะเป็น แท่ง ก้อน หรือผง แล้วแต่กรณี
5. ช่อง "เลขที่ใบสำคัญ" ให้กรอกเลขที่ของใบสำคัญรับหรือจ่ายทองคำ (แท่ง ก้อน ผง) โดยเลขที่ใบสำคัญดังกล่าวจะเป็นใบกำกับภาษี หรือไม่ใช่ใบกำกับภาษีก็ได้
6. ช่อง "วัน เดือน ปี" ให้กรอกวัน เดือน ปี ที่เกิดรายการรับหรือจ่ายทองคำ
7. ช่อง "น้ำหนักทองคำรับและน้ำหนักทองคำจ่าย" ให้กรอกปริมาณทองคำรับและจ่ายเป็น "กรัม"
8. การลงรายการในรายงานค้าทองคำ ให้ลงภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่มีการรับหรือจ่ายทองคำ

รายงานภาษีขาย

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 7 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 104) ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่)ฯ

เดือนภาษี.....ปี.....

ชื่อผู้ประกอบการ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ชื่อสถานประกอบการ..... ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่

ใบกำกับภาษี		ชื่อผู้ซื้อ	รายการสินค้า	ราคาขาย	มูลค่าของฐานภาษีที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ	มูลค่าของฐานภาษีที่ต้องเสียภาษี	ภาษีมูลค่าเพิ่ม
วัน เดือน ปี	เล่มที่/เลขที่			ทองรูปพรรณ			

หมายเหตุ

1. **ช่อง "วัน เดือน ปี"** ให้กรอกวัน เดือน ปี ของใบกำกับภาษี ยกเว้น
   (1) การขายทองรูปพรรณบางกรณีให้กรอกวัน เดือน ปี ของใบสำคัญ
   (2) การลงออกสินค้า ให้กรอกวันที่ชำระอากรขาออก หรือวันที่กรมศุลกากรออกใบขนสินค้าขาออก ฯลฯ แล้วแต่กรณี
2. **ช่อง "เล่มที่/เลขที่"** ให้กรอกเลขที่ของใบกำกับภาษี ใบสำคัญ หรือใบขนสินค้าขาออก แล้วแต่กรณี ยกเว้นใบกำกับภาษีที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ให้กรอกเลขที่ใบกำกับภาษีเริ่มต้นถึงเลขที่สุดท้ายของใบกำกับภาษีที่ออกจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินและเลขรหัสเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่กรมสรรพากรกำหนดแต่ละเครื่อง โดยเพิ่มช่องอีกหนึ่งช่องก็ได้
3. **ช่อง "ชื่อผู้ซื้อ"**
   (1) กรณีไม่สามารถระบุชื่อผู้ซื้อ ให้กรอกรายการตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น สินค้าขายจากรถขายของ หรือเงินสด ฯลฯ
   (2) กรณีอื่น ๆ เช่น ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ให้กรอก "ขายสินค้าหรือให้บริการ"
4. **ช่อง "รายการสินค้า"**
   (1) ให้กรอกรายการตามประเภทและน้ำหนักของสินค้า เช่น สร้อยคอน้ำหนัก 5 บาท สร้อยข้อมือน้ำหนัก 3 บาท ฯลฯ
   (2) กรณีใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินไม่ต้องระบุรายการสินค้าที่ขายแยกเป็นแต่ละรายการ
5. **ช่อง "ราคาขายทองรูปพรรณ"** หมายถึง ราคาขายทองรูปพรรณแต่ละรายการ **ซึ่งรวมค่ากำเหน็จ** ยกเว้นกรณีใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินให้ลงรายการด้วยยอดรวมของใบกำกับภาษี/ใบรับแต่ละฉบับ หรือลงรายการด้วยยอดรวมตามรายงานสรุปการขายประจำวันแยกเป็นรายเครื่องฯ
6. **ช่อง " มูลค่าของฐานภาษีที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ"** หมายถึง ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศในวันที่ขายของรูปพรรณ แต่ละรายการคูณด้วยเปอร์เซ็นต์ของเนื้อทองในแต่ละรายการที่ขาย
7. **ช่อง "มูลค่าของฐานภาษีที่ต้องเสียภาษี"** หมายถึง จำนวนเงินในช่อง "ราคาขายทองรูปพรรณ" หักด้วย จำนวนเงินในช่อง "มูลค่าของฐานภาษีที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ"
8. **ช่อง "ภาษีมูลค่าเพิ่ม"** หมายถึง มูลค่าของฐานภาษีที่ต้องเสียภาษี คูณด้วย อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

รายงานภาษีซื้อ

เดือนภาษี.....ปี.....

ชื่อผู้ประกอบการ.....เลขประจำผู้เสียภาษีอากร

ชื่อสถานประกอบการ..... ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่

ลำดับที่	ใบกำกับภาษี วัน เดือน ปี	ใบกำกับภาษี เล่มที่ เล่มที่	ชื่อผู้ขายสินค้า/ผู้ให้บริการ	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขายสินค้า/ผู้ให้บริการ	สถานประกอบการ สำนักงานใหญ่	สถานประกอบการ สาขาที่	มูลค่าสินค้าหรือบริการ		จำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม	

หมายเหตุ

๑. ช่อง "**ลำดับที่**" ให้กรอกลำดับที่ของใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการได้จัดเรียงลำดับขึ้นใหม่

๒. ช่อง "**วัน เดือน ปี**" ให้กรอกวัน เดือน ปี ของใบกำกับภาษี

๓. ช่อง "**เล่มที่/เลขที่** ให้กรอกเลขที่ของใบกำกับภาษี และเล่มที่ ถ้ามี

๔. ใบกำกับภาษี หมายความรวมถึง ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ในการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๘๓/๕ และใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากร ของกรมศุลกากร หรือกรมสรรพสามิต เฉพาะส่วนที่เป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม

๕ ช่อง "**เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขายสินค้า/ผู้ให้บริการ**" ให้กรอกโดยระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขายสินค้าหรือผู้รับบริการตามที่ปรากฏในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๑/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ตามมาตรา ๘๑/๙ และมาตรา ๘๑/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ออกโดยผู้ขายสินค้าหรือผู้รับบริการ แล้วแต่กรณี

๖. ช่อง "**สถานประกอบการ**" ให้กรอกโดยระบุสถานประกอบการของผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่ปรากฏในใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๑/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ตามมาตรา ๘๑/๙ และมาตรา ๘๑/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ออกโดยผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการ แล้วแต่กรณี

๗. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจัดทำรายงานภาษีซื้อโดยมีข้อความตามแบบรายงานนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

							รวม			

รายงานสินค้าและวัตถุดิบ

ชื่อผู้ประกอบการ..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ชื่อสถานประกอบการ..... สำนักงานใหญ่ สาขาที่

ชื่อสินค้า/วัตถุดิบ.....

ชนิด/ขนาด.....ปริมาณต่อหน่วยเป็น.....

เลขที่ใบสำคัญ	วัน เดือน ปี	ปริมาณสินค้า วัตถุดิบ			หมายเหตุ
		รับ	จ่าย	คงเหลือ	

หมายเหตุ

1. ช่อง " วัน เดือน ปี " ให้กรอกวัน เดือน ปี ที่เกิดรายการรับ หรือจ่าย สินค้าหรือวัตถุดิบ
2. ช่อง " เลขที่ใบสำคัญ "
   (1) ให้กรอกเลขที่ของใบสำคัญรับหรือจ่าย สินค้าหรือวัตถุดิบ โดยที่ใบสำคัญดังกล่าว จะเป็นใบกำกับภาษีหรือไม่ใช่ใบกำกับภาษีก็ได้
   (2) กรณีลงรายการเป็นยอดรวมของการรับหรือจ่ายสินค้าหรือวัตถุดิบ เป็นรายวัน ไม่ต้องกรอกเลขที่ใบสำคัญ แต่ให้หมายเหตุว่า " ลงรายการเป็นยอดรวมของการรับหรือจ่ายสินค้าหรือวัตถุดิบ "